Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

DYREKTYWA RADY 93/16/EWG

z dnia 5 kwietnia 1993 r.

mająca na celu ułatwienie swobodnego przepływu lekarzy i wzajemnego uznawania ich dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji

(Dz.U. L 165 z 7.7.1993, str. 1)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Dyrektywa 97/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 października 1997 r.	L 291	35	24.10.1997
►**M2**	Dyrektywa Komisji 98/21/WE z dnia 8 kwietnia 1998 r.	L 119	15	22.4.1998
►**M3**	Dyrektywa Komisji 98/63/WE z dnia 3 września 1998 r.	L 253	24	15.9.1998
►**M4**	Dyrektywa Komisji 1999/46/WE z dnia 21 maja 1999 r.	L 139	25	2.6.1999
►**M5**	Dyrektywa 2001/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 maja 2001 r.	L 206	1	31.7.2001
►**M6**	Rozporządzenie (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 września 2003 r.	L 284	1	31.10.2003
►**M7**	Dyrektywa Rady 2006/100/WE z dnia 20 listopada 2006 r.	L 363	141	20.12.2006

zmieniona przez:

►**A1**	Akt Przystąpienia Austrii, Szwecji i Finlandii	C 241	21	29.8.1994
►**A2**	Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej	L 236	33	23.9.2003

▼B

DYREKTYWA RADY 93/16/EWG

z dnia 5 kwietnia 1993 r.

mająca na celu ułatwienie swobodnego przepływu lekarzy i wzajemnego uznawania ich dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 49, art. 57 ust. 1 i 2, zdanie pierwsze i trzecie, oraz art. 66,

uwzględniając wniosek Komisji,

we współpracy z Parlamentem Europejskim ([1]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([2]),

a także mając na uwadze, co następuje:

dyrektywa Rady 75/362/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. dotycząca wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw oraz innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie medycyny, obejmująca środki ułatwiające skuteczne wykonywanie prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług ([3]), oraz dyrektywa 75/363/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. dotycząca koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności lekarzy ([4]), były wielokrotnie i w znaczącym stopniu zmieniane; dla jasności i ze względów praktycznych wyżej wymienione dyrektywy należy ujednolicić; ponadto pożądane jest, by, zbierając te dyrektywy w tekście jednolitym, włączyć do niego dyrektywę Rady 86/457/EWG z dnia 15 września 1986 r., dotyczącą specjalnego szkolenia w zakresie ogólnej praktyki medycznej ([5]);

zgodnie z Traktatem od zakończenia okresu przejściowego zabronione jest stosowanie jakichkolwiek praktyk dyskryminacyjnych ze względu na przynależność państwową w odniesieniu do przedsiębiorczości i świadczenia usług; zakaz takich praktyk ze względu na przynależność państwową dotyczący w szczególności udzielania wszelkich zezwoleń wymaganych do wykonywania zawodu lekarza, jak również rejestracji lub członkostwa w organizacjach lub instytucjach zawodowych;

niemniej jednak wydaje się pożądane wprowadzenie określonych przepisów dla ułatwienia skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług, dotyczących działalności lekarzy;

na mocy Traktatu Państwa Członkowskie nie powinny w żadnej formie udzielać pomocy, która mogłaby utrudniać warunki przedsiębiorczości;

artykuł 57 ust. 1 Traktatu przewiduje, że zostaną wydane dyrektywy w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji; celem niniejszej dyrektywy jest uznawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie medycyny w celu umożliwienia podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie

([1]) Dz.U. C 125 z 18.5.1992, str. 170; i Dz.U. C 72 z 15.3.1993.
([2]) Dz.U. C 98 z 24.4.1992, str. 6.
([3]) Dz.U. L 167 z 30.6.1975, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą nr 90/658/EWG (Dz.U. L 353 z 17.12.1990, str. 73).
([4]) Dz.U. L 167 z 30.6.1975, str. 14. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą nr 90/658/EWG (Dz.U. L 353 z 17.12.1990, str. 73).
([5]) Dz.U. L 267 z 19.9.1986, str. 26.

▼B

medycyny, oraz uznawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji specjalistów;

w odniesieniu do szkolenia specjalistów pożądane jest wzajemne uznawanie kwalifikacji nabytych w wyniku szkolenia, w przypadku gdy tego rodzaju kwalifikacje, choć nie są warunkiem podjęcia działalności w charakterze specjalisty, uprawniają do posłu giwania się tytułem specjalisty;

zmiany w ustawodawstwie Państw Członkowskich pociągnęły za sobą pewne poprawki o charakterze technicznym, niezbędne do tego, żeby uwzględnić w szczególności zmiany w nazwach dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w tych zawodach lub w określeniach niektórych specjalności medycznych, a także powstanie pewnych nowych specjalności medycznych lub zaniechanie praktykowania pewnych dawnych specjalności w niektórych Państwach Członkowskich;

pożądane jest ustanowienie środków dotyczących praw nabytych w odniesieniu do wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie medycyny wydanych przez Państwo Członkowskie oraz zatwierdzania szkolenia, które rozpoczęło się przed wdrożeniem niniejszej dyrektywy;

w odniesieniu do posiadania świadectwa wykształcenia dyrektywa w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów nie zakłada równoważności szkolenia objętego takimi dyplomami, posługiwanie się takimi kwalifikacjami powinno być dozwolone jedynie w języku Państwa Członkowskiego, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec;

w celu ułatwienia stosowania niniejszej dyrektywy przez władze krajowe Państwa Członkowskie mogą postanowić, że oprócz świadectw szkolenia, osoba, która spełnia wymagane przez dyrektywę warunki szkolenia, zobowiązana jest przedstawić świadectwo, w którym właściwe władze kraju pochodzenia danej osoby lub państwa, z którego przybywa, potwierdzą, że świadectwa takie są równoważne ze świadectwami objętymi zakresem niniejszej dyrektywy;

niniejsza dyrektywa nie narusza przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich zakazujących spółkom prowadzenia praktyki medycznej lub nakładających na nie pewne warunki prowadzenia takiej praktyki;

w przypadku świadczenia usług wymóg rejestracji lub członkostwa w organizacjach lub instytucjach zawodowych ze względu na to, że jest związany z ustalonym i stałym charakterem działalności prowadzonej w kraju przyjmującym, stanowiłby bez wątpienia przeszkodę dla osoby zamierzającej świadczyć usługi z powodu tymczasowego charakteru jej działalności; a zatem wymóg ten należy znieść; jednakże w tym przypadku należy zagwarantować nadzór nad dyscypliną zawodową, leżący w zakresie odpowiedzialności takich organizacji lub instytucji zawodowych; w tym celu należy zagwarantować, z zastrzeżeniem zastosowania art. 62 Traktatu, możliwość nałożenia na beneficjentów obowiazku notyfikacji świadczenia usług do właściwych władz przyjmujacego Państwa Członkowskiego;

w odniesieniu do wymagań dotyczących nieskazitelnego charakteru i nieposzlakowanej opinii należy dokonać rozróżnienia pomiędzy wymaganiami, jakie należy spełnić, rozpoczynając wykonywanie zawodu, a wymaganiami niezbędnymi przy jego wykonywaniu;

w celu wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji dotyczących szkolenia specjalistycznego w dziedzinie medycyny oraz w celu stworzenia wszystkim osobom wykonującym dany zawód i będącym obywatelami Państw Członkowskich jednakowych możliwości w ramach Wspólnoty wydaje się niezbędne skoordynowanie wymagań dotyczących szkolenia specjalistycznego w dziedzinie medycyny; w tym celu należy ustanowić pewne minimalne kryteria dotyczące prawa podejmowania szkolenia

▼B

specjalistycznego, minimalnego okresu trwania takiego szkolenia, miejsca, gdzie się odbywa, a także nadzoru, jakiemu to szkolenie powinno być poddane; niniejsze kryteria dotyczą wyłącznie specjalności występujących we wszystkich Państwach Członkowskich lub w co najmniej dwóch Państwach Członkowskich;

koordynacja działań będąca przedmiotem niniejszej dyrektywy nie wyklucza dalszej koordynacji;

obecnie uznaje się powszechnie potrzebę specjalnego szkolenia lekarzy ogólnych, które umożliwiłoby im lepsze wykonywanie tej funkcji; niniejsza funkcja, która w znacznym stopniu uzależniona jest od znajomości środowiska pacjentów, oprócz odpowiedniego leczenia polega na poradnictwie w sprawie zapobiegania chorobom i ogólnej ochrony zdrowia pacjentów;

potrzeba specjalnego szkolenia w zakresie ogólnej praktyki medycznej wyniknęła głównie z postępu nauk medycznych, którego rezultatem jest pogłębienie się różnicy między badaniami naukowymi w medycynie i nauczaniem z jednej strony, a ogólną praktyką medyczną z drugiej, także najważniejszych aspektów ogólnej praktyki medycznej nie można już nauczać w zadowalający sposób w ramach obecnego systemu podstawowego szkolenia medycznego w Państwach Członkowskich;

niezależnie od korzyści dla samych pacjentów, uznaje się, że lepsze szkolenie w dziedzinie specyficznej funkcji lekarza ogólnego przyczyni się do usprawnienia opieki zdrowotnej, szczególnie przez rozwój bardziej selektywnego podejścia do korzystania z porad specjalistów, laboratoriów oraz innych specjalistycznych ośrodków i urządzeń;

lepsze szkolenie w zakresie ogólnej praktyki medycznej podniesie prestiż lekarza medycyny ogólnej;

chociaż niniejsza sytuacja wydaje się mieć charakter nieodwracalny, jej rozwój w poszczególnych Państwach Członkowskich przebiega w zróżnicowanym tempie; pożądane jest zapewnienie, aby w kolejnych etapach zbiegały się różne trendy, jednak bez przyspieszania tego procesu, przez wzgląd na właściwe szkolenie każdego lekarza ogólnego, spełniające szczególne wymagania ogólnej praktyki medycznej;

w celu zapewnienia stopniowego wprowadzania tej reformy niezbędne jest, na etapie początkowym, wprowadzenie w każdym Państwie Członkowskim specjalnego szkolenia w zakresie ogólnej praktyki medycznej, które spełnia minimalne wymagania ilościowe i jakościowe oraz uzupełnia minimalne podstawowe szkolenie, jakie zgodnie z niniejszą dyrektywą lekarz musi otrzymać; nie ma znaczenia, czy szkolenie w zakresie ogólnej praktyki medycznej otrzymuje się w ramach lub niezależnie od podstawowego szkolenia medycznego, jak to jest określone w poszczególnych krajach; na drugim etapie należy wprowadzić przepisy uzależniające prowadzenie ogólnej praktyki medycznej w ramach systemu zabezpieczenia społecznego od ukończenia specjalnego szkolenia w zakresie ogólnej praktyki medycznej; następnie należy przedłożyć dalsze propozycje w sprawie ukończenia reformy;

niniejsza dyrektywa nie wpływa na prawo Państw Członkowskich do organizowania własnego systemu zabezpieczenia społecznego i określenia działalności, jaka ma być w ramach takiego systemu prowadzona;

na mocy niniejszej dyrektywy koordynacja minimalnych zasad regulujących wydawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, potwierdzających ukończenie specjalnego szkolenia w zakresie ogólnej praktyki medycznej, umożliwi wzajemne uznawanie przez Państwa Członkowskie dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji;

na mocy niniejszej dyrektywy, przyjmujące Państwo Członkowskie nie jest uprawnione do wymagania od lekarzy, posiadających dyplomy

▼B

uzyskane w innym Państwie Członkowskim i uznawane na podstawie niniejszej dyrektywy, ukończenia dodatkowego szkolenia w celu prowadzenia praktyki w ramach systemu zabezpieczenia społecznego, nawet jeżeli ukończenia takiego szkolenia wymaga się od osób posiadających dyplomy w dziedzinie medycyny uzyskane na terytorium tego państwa; przepisy niniejszej dyrektywy w zakresie prowadzenia ogólnej praktyki medycznej w ramach systemów zabezpieczeń społecznych będą obowiązywać do dnia 1 stycznia 1995 r. włącznie, a poczynając od tego dnia niniejsza dyrektywa nałoży na wszystkie Państwa Członkowskie obowiązek uzależnienia prowadzenia praktyki medycznej w ramach systemu zabezpieczeń społecznych od przejścia specjalnego szkolenia w zakresie ogólnej praktyki medycznej; na mocy niniejszej dyrektywy lekarze, którzy podjęli praktykę przed wyżej wymienionym terminem, muszą mieć prawa nabyte do prowadzenia ogólnej praktyki medycznej w ramach systemu ubezpieczeń społecznych kraju przyjmującego, nawet jeżeli nie odbyli specjalnego szkolenia w zakresie ogólnej praktyki medycznej;

koordynacja określona niniejszą dyrektywą dotyczy kształcenia zawodowego lekarzy; jeśli chodzi o kształcenie, większość Państw Członkowskich obecnie nie stosuje rozróżnienia między lekarzami zatrudnionymi w charakterze pracowników najemnych i lekarzami prowadzącymi działalność gospodarczą na własny rachunek; zasady dotyczące nieskazitelnego charakteru lub nieposzlakowanej opinii, dyscypliny zawodowej lub posługiwania się tytułem zawodowym są lub mogą być stosowane, zależnie od Państwa Członkowskiego, zarówno do osób zatrudnionych jako pracownicy najemni, jak i prowadzących działalność gospodarczą na własny rachunek; działalność lekarzy we wszystkich Państwach Członkowskich uzależniona jest od posiadania dyplomu, świadectwa lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie medycyny; działalność taka prowadzona jest zarówno przez osoby pracujące jako pracownicy najemni, jak i prowadzące działalność gospodarczą na własny rachunek lub występujące w obydwu tych rolach w trakcie swojej kariery zawodowej; wydaje się niezbędne, w celu zachęcenia do możliwie swobodnego przemieszczania się osób wykonujących ten zawód w ramach Wspólnoty, objęcie niniejszą dyrektywą również lekarzy zatrudnionych jako pracownicy najemni;

niniejsza dyrektywa nie może zmieniać zobowiązań Państw Członkowskich dotyczących terminów transpozycji dyrektyw, o których mowa w załączniku III część B,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

TYTUŁ I

ZAKRES

Artykuł 1

Niniejszą dyrektywę stosuje się do działalności lekarzy zatrudnionych na podstawie umowy o pracę lub prowadzących działalność gospodarczą na własny rachunek, będących obywatelami Państw Członkowskich.

▼B

TYTUŁ II

WZAJEMNE UZNAWANIE DYPLOMÓW, ŚWIADECTW I INNYCH DOKUMENTÓW POTWIERDZAJĄCYCH POSIADANIE KWALIFIKACJI W DZIEDZINIE MEDYCYNY

ROZDZIAŁ I

DYPLOMY, ŚWIADECTWA I INNE DOKUMENTY POTWIERDZAJĄCE POSIADANIE KWALIFIKACJI W DZIEDZINIE MEDYCYNY

Artykuł 2

Każde Państwo Członkowskie uznaje dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, wydane obywatelom Państw Członkowskich przez inne Państwa Członkowskie zgodnie z art. 23 i ►M5 wymienione w załączniku A ◄, przez nadanie tym kwalifikacjom, w zakresie prawa do podejmowania i prowadzenia działalności lekarskiej, takiej samej mocy obowiązującej na swym terytorium, jak tym, które ono samo przyznaje.

▼M5

———————

▼B

ROZDZIAŁ II

▼M5

DYPLOMY, ŚWIADECTWA I INNE DOKUMENTY POTWIERDZAJĄCE POSIADANIE KWALIFIKACJI W ZAKRESIE SPECJALNOŚCI LEKARSKICH

Artykuł 4

Każde Państwo Członkowske posiadające w tej dziedzinie przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne uzna dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w zakresie specjalności lekarskich, przyznanych obywatelom Państw Członkowskich przez inne Państwa Członkowskie zgodnie z artykuł 24, 25, 26 i 29, które są wymienione w załącznikach B i C, przyznając takim kwalifikacjom to samo znaczenie na swoim terytorium jak dyplomom, świadectwom i innym dokumentom potwierdzającym posiadanie kwalifikacji, które samo przyznaje.

Artykuł 5

Dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji określone w artykuł 4 to te, które zostały przyznane przez właściwe władze lub organy wymienione w załączniku B i które odpowiadają do celów związanych z odpowiednim szkoleniem specjalistycznym, kwalifikacjom wymienionym w załączniku C odnośnie do tych Państw Członkowskich, w których szkolenie takie istnieje.

▼B

ROZDZIAŁ III

▼M5

———————

▼B

Artykuł 8

1. Obywatele Państw Członkowskich, pragnący uzyskać jeden z dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarza dentysty specjalisty, niewymienionych w art. ►M5 4 ◄ lub wymienionych w art. ►M5 4 ◄, które nie są wydawane w Państwie Członkowskim, z którego cudzoziemiec przybywa, mogą być zobowiązani przez przyjmujące Państwo Członkowskie do wypełnienia warunków szkolenia ustalonych dla danej specjalizacji, odnoszących się do przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych tego państwa.

2. Jednakże przyjmujące Państwo Członkowskie uwzględni, w całości lub części, okresy szkolenia, o których mowa w art. 1, potwierdzone posiadaniem dyplomu, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, przyznanym przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, z którego dany cudzoziemiec pochodzi lub przybywa, pod warunkiem że takie okresy szkolenia odpowiadają okresom szkolenia wymaganym dla danej specjalności w Państwie Członkowskim przyjmującym.

▼M5

Uwzględni także ich doświadczenie zawodowe, dodatkowe kształcenie i ustawiczne kształcenie w zakresie medycyny.

3. Właściwe władze lub organy przyjmującego Państwa Członkowskiego, po zweryfikowaniu zakresu i czasu trwania kształcenia zainteresowanej osoby na podstawie przedstawionych dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, odbytego dodatkowego kształcenia i ustawicznego kształcenia w zakresie medycyny poinformują ją o okresie dodatkowego wymaganego kształcenia i zakresie, jaki obejmuje.

4. Państwo Członkowskie podejmie decyzję w terminie czterech miesięcy od daty złożenia wniosku przez osobę składającą wniosek wraz z pełną uzupełniającą dokumentacją.

▼B

ROZDZIAŁ IV

OKOLICZNOŚCI ZASTANE

Artykuł 9

1. Bez uszczerbku dla ust. 3, w przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie medycyny nie spełniają minimalnych wymogów szkolenia określonych w art. 23, każde Państwo Członkowskie uzna za wystarczające dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie medycyny wydane przez te Państwa Członkowskie, jeżeli poświadczają rozpoczęcie szkolenia przed:

— 1 stycznia 1986 r. w Hiszpanii i Portugalii,

— 1 stycznia 1981 r. w Grecji,

— 20 grudnia 1976 r. w innych Państwach Członkowskich,

▼A1

— datą przystąpienia Austrii, Finlandi i Szwecji,

▼A2

— data przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji,

▼M7

— dniem przystąpienia Bułgarii i Rumunii,

▼B

z dołączonym do nich zaświadczeniem stwierdzającym, że osoby te prowadziły, rzeczywiście i w sposób zgodny z prawem, omawianą działalność przynajmniej przez trzy kolejne lata w okresie pięciu lat poprzedzających datę wydania zaświadczenia.

2. Bez uszczerbku dla ust. 4, w przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa lub inne dowody potwierdzające posiadanie kwalifikacji w zakresie specjalizacji medycznych nie spełniają minimalnych wymogów szkolenia określonych w art. 24 i ►M5 26 ◄, każde Państwo Członkowskie uzna za wystarczające dyplomy, świadectwa lub inne dowody potwierdzające posiadanie kwalifikacji w zakresie specjalizacji medycznych wydane przez te Państwa Członkowskie, jeżeli poświadczają rozpoczęcie szkolenia przed:

— 1 stycznia 1986 r. w Hiszpanii i Portugalii,

— 1 stycznia 1981 r. w Grecji,

— 20 grudnia 1976 r. w pozostałych Państwach Członkowskich,

▼A1

— datą przystąpienia Austrii, Finlandi i Szwecji,

▼A2

— data przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji,

▼M7

— dniem przystąpienia Bułgarii i Rumunii.

▼B

Przyjmujące Państwo Członkowskie może wymagać, aby do dyplomów, świadectw i innych dowodów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie specjalizacji medycznych dołączone było zaświadczenie wydane przez właściwe władze lub instytucje Państwa Członkowskiego, z którego dany cudzoziemiec pochodzi, potwierdzające, że posiadacz świadectwa w zakresie specjalizacji medycznych był zaangażowany we wspomnianą działalność przez okres dwa razy dłuższy niż okres stanowiący różnicę między okresem szkolenia specjalistycznego w Państwie Członkowskim, z którego pochodzi, lub w Państwie Członkowskim, z którego przybywa, i minimalnymi wymogami dotyczącymi okresu szkolenia określonymi w tytule III, jeżeli okresy te nie są równe minimalnym okresom szkolenia określonym w art. ►M5 26 ◄.

Jednak jeżeli w okresie poprzedzającym daty wymienione w akapicie pierwszym Państwo Członkowskie wymagało minimalnego okresu szkolenia krótszego niż ten, o którym mowa w art. ►M5 26 ◄, różnica wspomniana w akapicie drugim może zostać określona jedynie w odniesieniu do minimalnego okresu szkolenia określonego przez to państwo.

▼M5

2a. Państwa Członkowskie uznają dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w zakresie specjalności lekarskich przyznane w Hiszpanii lekarzom, którzy odbyli przeszkolenia specjalistyczne przed dniem 1 stycznia 1995 r., które nie były zgodne z wymogami dotyczącymi specjalizacji ustanowionymi w artykuł 24-27, jeśli dowody zostaną przedstawione łącznie z zaświadczeniem przyznanym przez właściwe władze w Hiszpanii poświadczającym fakt zdania przez zainteresowaną osobę testu sprawdzającego szczególne kwalifikacje zawodowe, organizowanego w związku ze specjalnymi środkami prawnymi przewidzianymi w królewskim dekrecie 1497/99 w celu weryfikacji, czy zainteresowana osoba posiada wiedzę i kwalifikacje porównywalne z posiadanymi przez lekarzy, którzy posiadają specjalizacje lekarskie określone w przypadku Hiszpanii w artykuł 5 ust. 3 oraz w artykuł 7 ust. 2.

▼B

3. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, posiadających dyplomy, świadectwa i inne dowody potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie medycyny, uznające wykształcenie nabyte na tery-

▼B

torium byłej Niemieckiej Republiki Demokratycznej, które to wykształcenie nie odpowiada całości minimalnych wymogów szkoleniowych ustanowionych w art. 23, Państwa Członkowskie inne niż Niemcy uznają takie dyplomy, świadectwa i inne dowody potwierdzające posiadanie kwalifikacji za wystarczające, jeżeli dokumenty te:

— uznają szkolenie rozpoczęte przed zjednoczeniem Niemiec,

— nadają prawo do wykonywania zawodu lekarza na całym terytorium Niemiec, na tych samych zasadach, jak dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, które są wydawane przez właściwe władze niemieckie, określone w ►M5 załącznika A ◄,

— jest do nich dołączone zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze niemieckie, stwierdzające, że osoby te wykonywały w Niemczech, rzeczywiście i w sposób zgodny z prawem, omawiany zawód przynajmniej przez trzy kolejne lata w okresie pięciu lat poprzedzających datę wydania zaświadczenia.

4. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dowody potwierdzające posiadanie kwalifikacji lekarza specjalisty, uznające wykształcenie nabyte na terytorium byłej Niemieckiej Republiki Demokratycznej, które to wykształcenie nie odpowiada całości minimalnych wymogów wykształcenia ustanowionych w art. 24 i ►M5 26 ◄, Państwa Członkowskie, inne niż Niemcy, uznają powyższe dyplomy, świadectwa i inne dowody potwierdzające posiadanie kwalifikacji za wystarczające, jeżeli dokumenty te:

— uznają szkolenie rozpoczęte przed 3 kwietnia 1992 r., oraz

— nadają prawo do wykonywania zawodu lekarza specjalisty na całym terytorium Niemiec, na takich samych zasadach jak dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, które wydawane są przez odpowiednie władze niemieckie, określone w art. ►M5 5 ◄.

Państwa Członkowskie mogą jednak wymagać, by do takich dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji dołączono zaświadczenie wydane przez właściwe władze lub instytucje niemieckie, stwierdzające, że dana osoba wykonywała zawód lekarza specjalisty przez okres dwa razy dłuższy niż okres stanowiący różnicę między okresem szkolenia specjalistycznego odbytego na terytorium Niemiec i minimalną długością szkolenia określoną w tytule III, jeżeli nie spełniają one minimalnych wymogów dotyczących długości szkolenia określonych w art. ►M5 26 ◄.

5. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w zakresie medycyny lub specjalizacji medycznych nie odpowiadają kwalifikacjom lub opisowi specjalizacji określonych w ►M5 załącznika A ◄ lub art. ►M5 5 ◄, każde Państwo Członkowskie uzna za wystarczające dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji wydanych przez te Państwa Członkowskie, wraz z zaświadczeniem wydanym przez właściwe władze lub instytucje. Zaświadczenie potwierdza, że dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w zakresie medycyny lub specjalizacji medycznych zostały wydane po uzyskaniu wykształcenia zgodnie z przepisami tytułu III, o których mowa odpowiednio w art. 2 lub ►M5 4 ◄, i są uznawane przez Państwo Członkowskie, które je przyznało, za potwierdzenie kwalifikacji lub opisu specjalizacji określonych odpowiednio w ►M5 załącznika A ◄ lub art. ►M5 5 ◄.

6. Państwa Członkowskie, które uchyliły przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne dotyczące wydawania dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie neuropsychiatrii, radiologii, chirurgii klatki piersiowej, chirurgii naczyniowej, chirurgii gastroenterologicznej, hematologii, fizjoterapii lub medycyny tropikalnej, podejmując jednocześnie kroki mające na celu zapewnienie swoim obywatelom możliwości wykonywania wcześniej nabytych uprawnień, powinny również stosować te same procedury w stosunku do obywateli innych Państw Członkow-

▼B

skich, pod warunkiem iż posiadane przez nich dyplomy, świadectwa lub inne dowody potwierdzające kwalifikacje z dziedziny neuropsychiatrii, radiologii, chirurgii klatki piersiowej, chirurgii naczyniowej, chirurgii gastroenterologicznej, hematologii, fizjoterapii lub medycyny tropikalnej są zgodne z wymogami określonymi w ust. 2 niniejszego artykułu lub w art. 24, 25 i 26, o ile wspomniane powyżej dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji zostały wydane przed dniem, w którym przyjmujące Państwo Członkowskie zaprzestało wydawania takich dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w wyżej wymienionych specjalizacji.

7. Daty uchylenia przez zainteresowane Państwa Członkowskie nie przyjęły przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych związanych z przyznawaniem dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, o których mowa w ust. 6, umieszczone są w załączniku II.

▼A2

Artykuł 9a

1. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie medycyny i specjalizacji medycznych były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłej Czechosłowacji przed 1 stycznia 1993 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie medycyny i specjalizacji medycznych jako wystarczający dowód, jeżeli władze Republiki Czeskiej potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak czeskie kwalifikacje w zakresie medycyny i specjalizacji medycznych, jeśli chodzi o dostęp do zawodów medycznych i prowadzenia praktyki medycznej. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Republiki Czeskiej przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.

2. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie medycyny i specjalizacji medycznych były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłym Związku Radzieckim przed 20 sierpnia 1991 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie medycyny i specjalizacji medycznych jako wystarczający dowód, jeżeli władze Estonii potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak estońskie kwalifikacje w zakresie medycyny i specjalizacji medycznych, jeśli chodzi o dostęp do zawodów medycznych i prowadzenia praktyki medycznej. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Estonii przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.

3. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie medycyny i specjalizacji medycznych były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłym Związku Radzieckim przed 21 sierpnia 1991 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie medycyny i specjalizacji medycznych jako wystarczający dowód, jeżeli władze Łotwy potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak łotewskie kwalifikacje w zakresie medycyny i specjalizacji medycznych jeśli chodzi o dostęp do zawodów medycznych i prowadzenia praktyki medycznej. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdza-

▼A2

jące, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Łotwy przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.

4. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie medycyny i specjalizacji medycznych były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłym Związku Radzieckim przed 11 marca 1990 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie medycyny i specjalizacji medycznych jako wystarczający dowód, jeżeli władze Litwy potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak litewskie kwalifikacje w zakresie medycyny i specjalizacji medycznych, jeśli chodzi o dostęp do zawodów medycznych i prowadzenia praktyki medycznej. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Litwy przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.

5. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie medycyny i specjalizacji medycznych były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłej Czechosłowacji przed 1 stycznia 1993 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie medycyny i specjalizacji medycznych jako wystarczający dowód, jeżeli władze Słowacji potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak słowackie kwalifikacje w zakresie medycyny i specjalizacji medycznych, jeśli chodzi o dostęp do zawodów medycznych i prowadzenia praktyki medycznej. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Słowacji przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.

6. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie medycyny i specjalizacji medycznych były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w Jugosławii przed 25 czerwca 1991 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie medycyny i specjalizacji medycznych jako wystarczający dowód, jeżeli władze Słowenii potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak słoweńskie kwalifikacje w zakresie medycyny i specjalizacji medycznych, jeśli chodzi o dostęp do zawodów medycznych i prowadzenia praktyki medycznej. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Słowenii przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.

▼M7

Artykuł 9b

1. Na zasadzie odstępstwa od niniejszej dyrektywy, Bułgaria może zezwolić posiadaczom kwalifikacji „фелдшер” (felczer) przyznawanej w Bułgarii przed dniem 31 grudnia 1999 r. i wykonującym ten zawód w ramach bułgarskiego systemu zabezpieczeń społecznych w dniu 1 stycznia 2000 r. na dalsze wykonywanie wspomnianego zawodu, nawet jeżeli ich działalność jest częściowo objęta zakresem niniejszej dyrektywy.

▼M7

2. Posiadaczom bułgarskiej kwalifikacji „фелдшер” (felczer), o której mowa w ust. 1, nie przysługuje prawo do uznania ich kwalifikacji w innych państwach członkowskich na podstawie niniejszej dyrektywy.

▼B

ROZDZIAŁ V

UŻYWANIE TYTUŁU OKREŚLAJĄCEGO WYKSZTAŁCENIE

Artykuł 10

1. Z zastrzeżeniem art. 19, przyjmujące Państwa Członkowskie zagwarantują, że obywatele Państw Członkowskich, spełniający warunki określone w art. 2, ►M5 4 ◄ i 9, mają prawo do używania tytułu określającego wykształcenie, lub, w stosowanych przypadkach, jego skrótu, obowiązującego w Państwie Członkowskim ich pochodzenia lub w Państwie Członkowskim, z którego przybywają, w języku tego państwa. Przyjmujące Państwo Członkowskie może zażądać, aby ten tytuł był opatrzony informacją dotyczącą nazwy i siedziby instytucji albo komisji egzaminacyjnej, która go nadała.

2. Jeżeli tytuł określający wykształcenie używany w Państwie Członkowskim, z którego dany obywatel pochodzi lub przybywa, może być mylony w przyjmującym Państwie Członkowskim z tytułem wymagającym w tym państwie dodatkowego szkolenia, a którego zainteresowana osoba nie odbyła, przyjmujące Państwo Członkowskie może żądać od tej osoby używania tytułu obowiązującego w Państwie Członkowskim, z którego ona pochodzi lub przybywa, w odpowiedniej formie określonej przez przyjmujące Państwo Członkowskie.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY UŁATWIAJĄCE SKUTECZNE WYKONYWANIE PRAWA PRZEDSIĘBIORCZOŚCI I SWOBODY ŚWIADCZENIA USŁUG W ODNIESIENIU DO LEKARZY

A. **Przepisy szczególnie odnoszące się do prawa przedsiębiorczości**

Artykuł 11

1. Przyjmujące Państwo Członkowskie, które wymaga od swoich obywateli dowodu nieskazitelnego charakteru lub nieposzlakowanej opinii przy podejmowaniu przez nich po raz pierwszy działalności lekarza, uzna za wystarczające, w odniesieniu do obywateli innych Państw Członkowskich, zaświadczenie wydane przez właściwe władze Państwa Członkowskiego pochodzenia lub Państwa Członkowskiego, z którego przybywa cudzoziemiec, potwierdzające, że zostały spełnione wymogi Państwa Członkowskiego dotyczące nieskazitelnego charakteru lub nieposzlakowanej opinii, niezbędne do podjęcia wspomnianej działalności.

2. Jeżeli Państwo Członkowskie pochodzenia lub Państwo Członkowskie, z którego przybywa cudzoziemiec, nie wymaga dowodów nieskazitelnego charakteru lub nieposzlakowanej opinii od osób zamierzających podjąć działalność po raz pierwszy, przyjmujące Państwo Członkowskie może wymagać od obywateli Państwa Członkowskiego pochodzenia lub Państwa Członkowskiego, z którego przybywa cudzoziemiec, wyciągu z rejestru sądowego lub w razie jego braku, równoważnego dokumentu wystawionego przez właściwe władze Państwa Członkowskiego pochodzenia lub Państwa Członkowskiego, z którego przybywa cudzoziemiec.

▼B

3. Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie posiada informacje na temat ważnego zdarzenia, zaistniałego poza jego terytorium, które może mieć wpływ na podjęcie działalności na jego terytorium, może poinformować o tym zdarzeniu Państwo Członkowskie pochodzenia lub Państwo Członkowskie, z którego przybywa cudzoziemiec.

Państwo Członkowskie pochodzenia lub Państwo Członkowskie, z którego przybywa cudzoziemiec, sprawdzi wiarygodność stanu faktycznego. Władze tego państwa zadecydują o charakterze i zakresie dochodzenia, które należy podjąć, i zawiadomią przyjmujące Państwo Członkowskie o ewentualnych dalszych działaniach, jakie podejmą w odniesieniu do świadectw lub dokumentów przez siebie wystawionych.

4. Państwa Członkowskie zapewniają poufność przekazywanych informacji.

Artykuł 12

1. Jeżeli w przyjmującym Państwie Członkowskim obowiązują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne ustanawiające wymogi co do nieskazitelnego charakteru lub nieposzlakowanej opinii, w tym przepisy dotyczące postępowania dyscyplinarnego w przypadku poważnego naruszenia etyki zawodowej lub skazania za przestępstwo w związku z wykonywaniem działalności lekarza, Państwo Członkowskie pochodzenia lub Państwo Członkowskie, z którego przybywa cudzoziemiec, przekaże przyjmującemu Państwu Członkowskiemu wszelkie niezbędne informacje o środkach lub postępowaniu dyscyplinarnym o charakterze zawodowym lub administracyjnym podjętych wobec danej osoby, lub o karach za przestępstwa wymierzonych jej w czasie wykonywania zawodu w Państwie Członkowskim pochodzenia lub w Państwie Członkowskim, z którego ona przybywa.

2. Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie posiada szczegółowe informacje na temat ważnego zdarzenia, zaistniałego poza jego terytorium, a które może mieć wpływ na prowadzenie działalności na jego terytorium, może poinformować o tym zdarzeniu Państwo Członkowskie pochodzenia lub Państwo Członkowskie, z którego przybywa cudzoziemiec.

Państwo Członkowskie pochodzenia lub Państwo Członkowskie, z którego przybywa cudzoziemiec, sprawdzi wiarygodność stanu faktycznego. Władze tego państwa zadecydują o charakterze i zakresie dochodzenia, które należy podjąć, i zawiadomią przyjmujące Państwo Członkowskie o ewentualnych dalszych działaniach, jakie podejmą w związku z informacjami przekazanymi zgodnie z ust. 1.

3. Państwa Członkowskie zapewniają poufność przekazywanych informacji.

Artykuł 13

Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie wymaga od swoich obywateli, zamierzających podjąć lub prowadzić działalność lekarza, świadectwa o stanie zdrowia fizycznego lub psychicznego, państwo to uznaje jako wystarczający dowód dokument wymagany w Państwie Członkowskim pochodzenia lub w Państwie Członkowskim, z którego przybywa cudzoziemiec.

Jeżeli Państwo Członkowskie pochodzenia lub Państwo Członkowskie, z którego przybywa cudzoziemiec, nie nakłada tego rodzaju wymogów na osoby zamierzające podjąć lub wykonywać daną działalność, przyjmujące Państwo Członkowskie uznaje za wystarczające takiemu obywatelowi świadectwo wydane przez właściwe władze tego państwa, jako odpowiadające świadectwom wydawanym w przyjmującym Państwie Członkowskim.

▼B

Artykuł 14

Dokumenty wydane zgodnie z art. 11, 12 i 13 nie mogą być przedkładane po upływie trzech miesięcy od daty ich wystawienia.

Artykuł 15

1. Postępowanie w sprawie uzyskania zezwolenia przez osobę zainteresowaną podjęciem działalności lekarza na podstawie art. 11, 12 i 13, musi zostać ukończone jak najszybciej, nie później jednak niż w trzy miesiące po przedłożeniu wszystkich dokumentów dotyczących tej osoby, z zastrzeżeniem opóźnień wynikających z odwołań złożonych po zakończeniu postępowania.

2. w przypadkach określonych w art. 11 ust. 3 oraz art. 12 ust. 2 wniosek o powtórne zbadanie sprawy zawiesza bieg terminu określonego w ust. 1.

Państwo Członkowskie, do którego zwrócono się o konsultację, udziela odpowiedzi w ciągu trzech miesięcy.

Po otrzymaniu odpowiedzi lub po upływie tego terminu przyjmujące Państwo Członkowskie kontynuuje postępowanie określone w ust. 1.

Artykuł 16

Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie wymaga od swych obywateli, zamierzających podjąć lub wykonywać działalność lekarza, złożenia przysięgi lub uroczystego oświadczenia, a forma takiej przysięgi lub oświadczenia nie może być użyta przez obywateli innych Państw Członkowskich, to Państwo Członkowskie zapewni możliwość złożenia przysięgi lub oświadczenia w stosownej i równoważnej formie.

B. **Przepisy szczególne odnoszące się do świadczenia usług**

Artykuł 17

1. Jeżeli Państwo Członkowskie wymaga od swych obywateli, zamierzających podjąć lub wykonywać działalność lekarza, zezwolenia, członkostwa albo rejestracji w organizacjach lub organach zawodowych, państwo to zwolni z tego wymogu obywateli Państw Członkowskich w przypadku świadczenia przez nich usług.

Zainteresowana osoba świadczy usługi, posiadając takie same prawa i obowiązki, jak obywatele przyjmującego Państwa Członkowskiego; w szczególności podlega przepisom dotyczącym wykonywania zawodu lub administracyjnym obowiązującym w tym Państwie Członkowskim.

W tym celu oraz w uzupełnieniu oświadczenia, przewidzianego w ust. 2, dotyczącego świadczenia usług, Państwo Członkowskie może, w celu umożliwienia stosowania przepisów dotyczących etyki zawodowej obowiązujących na jego terytorium, wymagać albo automatycznej tymczasowej rejestracji lub członkostwa *pro forma* w organie lub organizacji zawodowej albo, alternatywnie, wpisu do rejestru, pod warunkiem że rejestracja lub uzyskanie członkostwa nie spowoduje opóźnień czy też w inny sposób nie utrudni świadczenia usług albo też nie obciąży osoby świadczącej usługi dodatkowymi kosztami.

Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie podejmuje środki przewidziane w akapicie drugim lub uzyska informacje o zdarzeniach naruszających te przepisy, niezwłocznie powiadomi o tym Państwo Członkowskie, w którym dana osoba prowadzi działalność.

2. Przyjmujące Państwo Członkowskie może wymagać od zainteresowanej osoby złożenia przed właściwymi władzami uprzedniego

▼B

oświadczenia dotyczącego świadczenia przez nią usług, jeżeli łączy się to z czasowym pobytem na terytorium tego Państwa.

W nagłych przypadkach niniejsze oświadczenie może być złożone niezwłocznie po wykonaniu usług.

3. Zgodnie z ust. 1 i 2 przyjmujące Państwo Członkowskie może wymagać od zainteresowanej osoby, aby dostarczyła dokument lub dokumenty zawierające następujące informacje:

— oświadczenie określone w ust. 2,

— zaświadczenie stwierdzające, że zainteresowana osoba, zgodnie z prawem, prowadzi określoną działalność w Państwie Członkowskim, w którym posiada siedzibę,

— zaświadczenie stwierdzające, że osoba posiada jeden lub więcej dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji odpowiednich do świadczenia usług, o których mowa w niniejszej dyrektywie.

4. Dokument lub dokumenty wymienione w ust. 3 nie mogą być przedkładane później niż w 12 miesięcy od daty ich wydania.

5. Jeżeli Państwo Członkowskie czasowo lub na stałe pozbawia, w całości lub części, jednego ze swych obywateli lub obywatela innego Państwa Członkowskiego mającego siedzibę na jego terytorium, prawa do wykonywania działalności lekarza, Państwo to, zależnie od okoliczności, zapewnia tymczasowe lub stałe unieważnienie zaświadczenia określonego w ust. 3 tiret drugie.

Artykuł 18

Jeżeli w przyjmującym Państwie Członkowskim wymagana jest rejestracja w publicznej instytucji ubezpieczenia społecznego w celu rozliczeń z organami ubezpieczeniowymi rachunków związanych z usługami świadczonymi osobom ubezpieczonym w ramach systemu ubezpieczeń społecznych, takie Państwo Członkowskie zwalnia z tego wymogu obywateli Państw Członkowskich mających siedzibę w innym Państwie Członkowskim, w przypadkach gdy świadczenie takich usług wymaga od zainteresowanej osoby odbywania podróży.

Jednakże zainteresowane osoby przekażą tym organizacjom informacje o świadczonych usługach przed lub, w nagłych przypadkach, po wykonaniu usług.

C. **Przepisy wspólne dla prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług**

Artykuł 19

Jeżeli w przyjmującym Państwie Członkowskim używanie tytułu zawodowego związanego z działalnością lekarza podlega prawnej regulacji, obywatele innych Państw Członkowskich, spełniający warunki określone w art. 2 oraz art. 9 ust. 1 i ust. 3 oraz ust. 5, używają tytułu zawodowego w przyjmującym Państwie Członkowskim, które odpowiada wymogom kwalifikacyjnym oraz używają jego skrótu.

Akapit pierwszy dotyczy również posługiwania się tytułami zawodowymi lekarza specjalisty przez te osoby, które spełniają warunki określone w art. ►M5 4 ◄ i art. 9 ust. 2, 4,5 i 6.

Artykuł 20

1. Państwa Członkowskie podejmują środki konieczne w celu umożliwienia zainteresowanym osobom uzyskania informacji o przepisach

▼B

prawnych dotyczących zdrowia i ubezpieczeń społecznych oraz dotyczących etyki zawodowej, obowiązujących w przyjmującym Państwie Członkowskim.

W tym celu Państwa Członkowskie mogą utworzyć ośrodki informacji, w których takie osoby mogłyby uzyskać niezbędne informacje. W przypadku osób prowadzących działalność gospodarczą przyjmujące Państwo Członkowskie może wymagać od nich skontaktowania się z tymi ośrodkami.

2. Państwa Członkowskie mogą utworzyć ośrodki, o których mowa w ust. 1, przy odpowiednich wyznaczonych do tego organach władzy i instytucjach.

3. Państwa Członkowskie zadbają o to, by, w razie potrzeby, osoby zainteresowane posiadały, w interesie własnym i w interesie swoich pacjentów, znajomość języka konieczną do wykonywania zawodu w kraju przyjmującym.

Artykuł 21

Państwa Członkowskie, które wymagają od swoich obywateli ukończenia szkolenia przygotowawczego uprawniającego do wykonywania zawodu lekarza w ramach systemu ubezpieczeń społecznych, mogą nałożyć takie same wymogi na obywateli innych Państw Członkowskich na okres pięciu lat, począwszy od dnia 20 czerwca 1975 r. Okres szkolenia nie może jednak trwać dłużej niż sześć miesięcy.

Artykuł 22

W przypadku uzasadnionych wątpliwości przyjmujące Państwo Członkowskie może wymagać od właściwych władz innego Państwa Członkowskiego potwierdzenia autentyczności dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji wydanych przez to drugie Państwo Członkowskie i określonych w rozdz. I–IV tytułu II, jak również potwierdzenia, że zainteresowana osoba spełnia wszystkie wymogi dotyczące szkolenia określone w tytule III.

TYTUŁ III

KOORDYNACJA PRZEPISÓW USTAWOWYCH, WYKONAWCZYCH LUB ADMINISTRACYJNYCH W ODNIESIENIU DO DZIAŁALNOŚCI LEKARZY

Artykuł 23

1. Państwa Członkowskie wymagają od osób zamierzających podjąć lub wykonywać zawód lekarza dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji w dziedzinie medycyny, o których mowa w załącznika A, gwarantującego, że w czasie okresu szkoleniowego osoba zainteresowana uzyskała:

a) odpowiednią wiedzę w zakresie nauk, na których opiera się medycyna i dobre zrozumienie metod naukowych, w tym zasad dokonywania pomiarów funkcji biologicznych, oceny naukowo udowodnionych stanów faktycznych i analizy danych;

b) odpowiednie zrozumienie struktury, funkcji i zachowania osób zdrowych i chorych, a także zależności pomiędzy stanem zdrowia i warunkami społecznymi i fizycznymi osoby ludzkiej;

c) odpowiednią wiedzę w zakresie dyscyplin klinicznych i praktyki klinicznej dającą danej osobie pełny obraz medyczny schorzeń fizycznych i psychicznych z punktu widzenia profilaktyki, diagnostyki i terapii oraz rozrodczości;

▼B

d) odpowiednie szpitalne doświadczenie kliniczne uzyskane pod odpowiednim nadzorem.

2. Pełny okres medycznego szkolenia tego rodzaju będzie obejmował co najmniej kurs sześcioletni lub 5 500 godzin zajęć teoretycznych i praktycznych prowadzonych na uniwersytecie lub pod nadzorem uniwersytetu.

3. Aby zostać przyjętym na takie szkolenie, kandydat musi posiadać dyplom lub zaświadczenie, uprawniające go do wstępu na dany kierunek studiów na uniwersytecie w Państwie Członkowskim.

4. W przypadku osób, które rozpoczęły szkolenie przed dniem 1 stycznia 1972 r., szkolenie, o którym mowa w ust. 2, może obejmować sześciomiesięczne szkolenie praktyczne w pełnym wymiarze na poziomie uniwersyteckim, nadzorowane przez właściwe władze.

5. Żaden przepis niniejszej dyrektywy nie narusza uprawnień, jakie mogą zostać przyznane przez Państwa Członkowskie zgodnie z normami prawnymi obowiązującymi na ich terytorium, pozwalające posiadaczom dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, które nie zostały uzyskane w Państwie Członkowskim, do podjęcia i prowadzenia działalności lekarza.

▼M5

6. Kształcenie ustawiczne zapewni, zgodnie z regulacjami obowiązującymi w każdym Państwie Członkowskim, że osoby, które ukończyły studia, będą mogły nadążać za postępem w medycynie.

▼B

Artykuł 24

1. Państwa Członkowskie zagwarantują, że szkolenie prowadzące do uzyskania dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji w zakresie specjalizacji medycznych spełnia co najmniej następujące wymogi:

▼M5

a) będzie wymagać pomyślnego ukończenia sześcioletnich studiów w ramach kształcenia określonego w artykuł 23, w trakcie których zostanie nabyta właściwa wiedza w zakresie medycyny ogólnej;

▼B

b) obejmuje szkolenie teoretyczne i praktyczne;

c) jest to kurs w pełnym wymiarze godzin nadzorowany przez właściwe władze lub instytucje zgodnie z załącznikiem I pkt. 1;

d) jest prowadzone w ośrodku uniwersyteckim, klinice lub, w razie potrzeby, zakładzie zdrowotnym zatwierdzonym w tym celu przez właściwe władze lub instytucje;

e) wiąże się z osobistym uczestnictwem lekarza kształcącego się na specjalistę w działalności i obowiązkach danej jednostki.

2. Państwa Członkowskie uzależniają nadawanie dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie specjalizacji medycznych od posiadania jednego z dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie medycyny, o których mowa w art. 23. Wydanie dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego specjalizację w zakresie stomatologii, chirurgii jamy ustnej i chirurgii twarzowo-szczękowej (podstawowe szkolenie medyczne i stomatologiczne) jest uzależnione również od posiadania jednego z dyplomów, świadectw oraz innych dokumentów potwierdzających kwalifikacje lekarza dentysty, o których mowa w art. 1 dyrektywy 78/687/EWG.

▼B

Artykuł 25

1. Bez uszczerbku dla zasady szkolenia w pełnym wymiarze godzin, określonej w art. 24 ust. 1 lit. c) i do chwili podjęcia przez Komisję decyzji zgodnie z ust. 3, Państwa Członkowskie mogą zezwolić na szkolenie specjalistyczne w niepełnym wymiarze godzin, na warunkach zatwierdzonych przez właściwe władze krajowe w przypadku, gdy szkolenie w pełnym wymiarze byłoby niepraktyczne z uzasadnionych, indywidualnych powodów.

2. Szkolenie w niepełnym wymiarze godzin będzie prowadzone zgodnie z załącznikiem I pkt. 2 niniejszej dyrektywy, na poziomie jakościowo odpowiadającym szkoleniu w pełnym wymiarze godzin. Poziom szkolenia nie będzie zaniżony czy to z powodu tego, że jest prowadzone w niepełnym wymiarze, czy to z powodu prowadzenia prywatnej, dochodowej działalności zawodowej.

Całkowity czas trwania szkolenia specjalistycznego nie może zostać ograniczony w przypadku, jeżeli jest prowadzone w niepełnym wymiarze godzin.

3. Najpóźniej do dnia 25 stycznia 1989 r. Rada podejmie decyzję, czy przepisy ust. 1 i 2 należy utrzymać czy zmienić, w świetle ponownej analizy sytuacji i na wniosek Komisji, z uwzględnieniem faktu, że możliwość szkolenia w niepełnym wymiarze godzin należy utrzymać w pewnych okolicznościach, które będą przeanalizowane w odniesieniu do każdej specjalności oddzielnie.

Szkolenie w niepełnym wymiarze godzin, rozpoczęte przed dniem 1 stycznia 1983 r., można ukończyć zgodnie z obowiązującymi przepisami obowiązującymi przed tą datą.

▼M5

Artykuł 26

Państwa Członkowskie posiadające w tej dziedzinie przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne zagwarantują, że minimalne okresy szkoleń specjalistycznych nie mogą być krótsze od okresów przewidzianych w załączniku C dla każdego szkolenia. Taki minimalny okres szkolenia zostanie zmieniony zgodnie z procedurą przewidzianą w artykuł 44a ust. 3.

▼B

Artykuł 28

Jako rozwiązanie przejściowe i nienaruszające przepisów art. 24 ust. 1 lit. c) i art. 25 Państwa Członkowskie, których przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne przewidywały szkolenie specjalistyczne w niepełnym wymiarze godzin w dniu 20 czerwca 1975 r., nadal mogą stosować te przepisy w stosunku do kandydatów, którzy rozpoczęli szkolenie specjalistyczne najpóźniej dnia 31 grudnia 1983 r.

Każde przyjmujące Państwo Członkowskie ma prawo wymagać od osób korzystających z przepisów akapitu pierwszego przedłożenia, oprócz dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, zaświadczenia stwierdzającego, że przez okres co najmniej trzech kolejnych lat z pięciu lat poprzedzających wydanie zaświadczenia zgodnie z prawem wykonywały czynności lekarza specjalisty w danej dziedzinie.

Artykuł 29

Jako rozwiązanie przejściowe i nienaruszające przepisów art. 24 ust. 2:

a) co się tyczy Luksemburga i w odniesieniu jedynie do dyplomów wydanych w Luksemburgu, których dotyczy ustawa z 1939 r.

▼B

o nadawaniu stopni uniwersyteckich i naukowych, wydanie zaświadczenia specjalisty jest uzależnione jedynie od posiadania dyplomu doktora medycyny, chirurgii i położnictwa przyznawanego przez Luksemburską Państwową Komisję Egzaminacyjną;

b) co się tyczy Danii i w odniesieniu jedynie do dyplomów lekarzy wymaganych przez prawo, przyznawanych przez wydział medycyny uniwersytetu duńskiego zgodnie z dekretem ministra spraw wewnętrznych z dnia 14 maja 1970 r., wydanie zaświadczenia specjalisty jest uzależnione jedynie od posiadania wyżej wymienionych dyplomów.

Dyplomy, o których mowa w lit. a) i b), mogą być przyznawane kandydatom, którzy rozpoczęli szkolenie przed dniem 20 grudnia 1976 r.

TYTUŁ IV

SPECJALISTYCZNE SZKOLENIE W ZAKRESIE OGÓLNEJ PRAKTYKI MEDYCZNEJ

▼M5

Artykuł 30

Każde Państwo Członkowskie, które prowadzi pełne kształcenie określone w artykuł 23, na swoim własnym terytorium ustanowi specjalne kształcenie w zakresie medycyny rodzinnej spełniające wymagania co najmniej tak samo rygorystyczne, jak ustanowione w artykuł 31 i 32, w taki sposób, aby pierwsze dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji przyznane po ukończeniu kursu zostały wydane nie później niż dnia 1 stycznia 2006 r.

▼B

Artykuł 31

1. Specjalistyczne szkolenie w zakresie ogólnej praktyki medycznej, określone w art. 30, musi spełniać następujące minimalne wymagania:

a) dostęp do niego jest uzależniony od ukończenia przynajmniej sześcioletnich studiów w ramach szkolenia określonego w art. 23;

▼M5

b) będzie to pełnowymiarowy kurs, trwający co najmniej trzy lata, i odbywać się będzie pod nadzorem właściwych władz i organów;

▼B

c) ma mieć charakter raczej praktyczny niż teoretyczny; szkolenie praktyczne będzie prowadzone, z jednej strony, przez okres co najmniej sześciu miesięcy w zatwierdzonym szpitalu lub klinice z odpowiednim wyposażeniem i o odpowiednim zakresie usług, a z drugiej strony przez okres co najmniej sześciu miesięcy w zatwierdzonych placówkach ogólnej praktyki medycznej lub ośrodkach, w których zapewnia się podstawową opiekę medyczną; jest prowadzony na podstawie kontaktu z innymi ośrodkami zdrowia lub instytucjami zajmującymi się ogólną praktyką medyczną; jednakże, bez uszczerbku dla podstawowych okresów szkolenia, szkolenie praktyczne może być prowadzone przez okres najwyżej sześciu miesięcy w innych zatwierdzonych ośrodkach zdrowia lub instytucjach zajmujących się ogólną praktyką medyczną,

d) pociąga to za sobą osobisty udział kapitałowy osoby pobierającej naukę w działalności zawodowej i obowiązkach osób, z którymi pracuje.

▼M5

2. W przypadku gdy kurs kształcenia określony w artykuł 23 obejmuje praktyczne kształcenie w uznanym szpitalu lub przychodni wyposażonej we właściwy sprzęt i świadczącej usługi w zakresie medycyny

▼M5

ogólnej lub w zatwierdzonym gabinecie lekarza ogólnego lub innym uznanym ośrodku, w którym lekarze świadczą podstawową opiekę zdrowotną, czas trwania kształcenia może być wliczony, z zastrzeżeniem maksymalnego okresu jednego roku, do okresu ustanowionego w ust. 1 lit. b). Możliwość ta będzie dostępna jedynie dla Państwa Członkowskiego, w którym dnia 1 stycznia 2001 r. okres specjalnego kształcenia w praktyce lekarza ogólnego wynosi dwa lata.

W przypadku gdy Komisja odnotuje, że dla Państwa Członkowskiego, gdy ten ustęp jest stosowany, wynikają większe trudności odnoszące się do poziomu kształcenia wskazanego w ust. 1 lit. b), przyjmie opinię Komitetu Wyższych Urzędników ds. Zdrowia Publicznego, ustanowionego decyzją Rady 75/365/EWG ([1]) i poinformuje Parlament Europejski oraz Radę. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, gdzie właściwe, propozycje mające na celu większą koordynację okresu specjalnego kształcenia w zakresie medycyny ogólnej.

▼B

3. Państwa Członkowskie uzależniają wydanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie formalnych kwalifikacji przyznanych po ukończeniu szkolenia specjalistycznego w zakresie ogólnej praktyki medycznej od posiadania przez kandydata dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji. określonych w ►M5 załącznika A ◄.

Artykuł 32

Jeżeli w dniu 22 września 1986 r. Państwo Członkowskie prowadziło szkolenie w zakresie ogólnej praktyki medycznej z wykorzystaniem doświadczenia w zakresie medycyny ogólnej, uzyskanego przez lekarza w jego własnym gabinecie pod kierunkiem osoby upoważnionej do nadzoru takiego szkolenia, Państwo Członkowskie może utrzymać ten rodzaj szkolenia na zasadzie eksperymentu, pod warunkiem że szkolenie to:

— jest zgodne z art. 31 ust. 1 lit. a) i art. 31 ust. 1 lit. b), i art. 31 ust. 3,

— czas jego trwania jest równy dwukrotnej różnicy pomiędzy okresem ustanowionym w art. 31 ust. 1 lit. b) i sumą okresów ustanowionych w tiret trzecim niniejszego artykułu,

— obejmuje okres szkolenia w zatwierdzonym szpitalu lub klinice z odpowiednim wyposażeniem i o odpowiednim zakresie usług oraz okres szkolenia w zatwierdzonej placówce ogólnej praktyki medycznej lub w ośrodku, w przypadku gdy lekarze zapewniają podstawową opiekę medyczną; począwszy od dnia 1 stycznia 1995 r., każdy z tych okresów będzie wynosił co najmniej sześć miesięcy.

Artykuł 33

Na podstawie nabytego doświadczenia i w świetle postępów w szkoleniu w zakresie ogólnej praktyki medycznej Komisja przedłoży Radzie najpóźniej do dnia 1 stycznia 1996 r. sprawozdanie w sprawie wykonania artykułu 31 i 32 oraz odpowiednie wnioski w celu uzyskania dalszej harmonizacji szkolenia lekarzy ogólnych.

Rada podejmuje działanie na podstawie tych wniosków, zgodnie z procedurami przewidzianymi w Traktacie, przed dniem 1 stycznia 1997 r.

([1]) Dz.U. L 167 z 30.6.1975, str. 19.

▼B

Artykuł 34

1. Bez uszczerbku dla zasady szkolenia w pełnym wymiarze godzin, określonej w art. 31 ust. 1 lit. b), Państwa Członkowskie mogą, oprócz szkolenia w pełnym wymiarze godzin, wyrazić zgodę na specjalne szkolenie w niepełnym wymiarze godzin w zakresie ogólnej praktyki medycznej, w przypadku gdy zostaną spełnione poniższe warunki:

— całkowity okres szkolenia nie może być skrócony z powodu następującego po nim szkolenia w niepełnym wymiarze godzin,

— tygodniowy okres szkolenia nie może być krótszy niż ►**M5** 50 % ◄ szkolenia w pełnym wymiarze godzin,

— szkolenie w niepełnym wymiarze godzin musi obejmować pewne okresy w pełnym wymiarze godzin, zarówno szkolenia prowadzonego w szpitalu lub klinice, jak i szkolenia w zatwierdzonych placówkach praktyki medycznej lub w ośrodkach, w których zapewnia się podstawową opiekę medyczną. Liczba i czas trwania okresów, w których odbywa się szkolenie w pełnym wymiarze godzin, powinny być takie, żeby zapewnić odpowiednie przygotowanie do skutecznego wykonywania ogólnej praktyki medycznej.

2. Poziom szkolenia w niepełnym wymiarze godzin musi być na poziomie jakościowym równym poziomowi szkolenia w pełnym wymiarze godzin i prowadzić do uzyskania dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji określonych w art. 30.

Artykuł 35

1. Niezależnie od wszelkich uznawanych przez siebie praw nabytych, Państwa Członkowskie mogą wydać dyplom, świadectwo lub inny dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji określonych w art. 30 lekarzowi, który nie ukończył szkolenia, o którym mowa w art. 31 i 32, ale który posiada dyplom, świadectwo lub inny dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji wydane przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, stwierdzające ukończenie innego dodatkowego szkolenia; jednakże Państwa Członkowskie mogą wydawać takie dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji tylko w wypadku, gdy poświadczają one poziom umiejętności odpowiadający temu po ukończeniu szkolenia, o którym mowa w art. 31 i 32.

2. Państwa Członkowskie, przyjmując własne przepisy zgodnie z ust. 1, określą zakres, w jakim dodatkowe szkolenie ukończone przez kandydata i jego doświadczenie zawodowe mogą być brane pod uwagę zamiast szkolenia określonego w artykułach 31 i 32.

Państwa Członkowskie mogą wydawać dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, określonych w art. 30, jedynie w przypadku, gdy kandydat ma co najmniej sześciomiesięczne doświadczenie w zakresie ogólnej praktyki medycznej, uzyskane w placówce ogólnej praktyki medycznej lub w przypadku gdy lekarze w ośrodku zapewniają podstawową opiekę medyczną, o czym mowa w art. 31 ust. 1 lit. c).

Artykuł 36

1. Począwszy od dnia 1 stycznia 1995 r., zależnie od nabytych praw, każde Państwo Członkowskie uzależni wykonywanie ogólnej praktyki medycznej w ramach swojego systemu zabezpieczenia społecznego od posiadania dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji określonych w art. 30.

Jednakże Państwa Członkowskie mogą zwolnić od tego obowiązku osoby, które odbywają specjalistyczne szkolenie w zakresie ogólnej praktyki medycznej.

▼B

2. Każde Państwo Członkowskie określi uznawane przez siebie prawa nabyte. Jednakże uzna prawo do wykonywania działalności w zakresie ogólnej praktyki medycznej w ramach własnego systemu zabezpieczenia społecznego bez dyplomów, świadectw lub innych dowodów potwierdzających posiadanie kwalifikacji określonych w art. 30 jako nabyte przez tych wszystkich lekarzy, którzy w dniu 31 grudnia 1994 r. mają takie prawo na podstawie art. 1-20 i którzy w tym dniu mieszkają na terytorium tego państwa na mocy art. 2 lub art. 9 ust. 1.

3. Każde Państwo Członkowskie może stosować przepisy ust. 1 przed dniem 1 stycznia 1995 r., pod warunkiem że każdy lekarz, który ukończył szkolenie, określone w art. 23, w innym Państwie Członkowskim, będzie mógł ustanowić praktykę na terytorium tego Państwa do dnia 31 grudnia 1994 r. i prowadzić ją w ramach jego systemu zabezpieczenia społecznego na mocy art. 2 lub art. 9 ust. 1

4. Właściwe władze każdego Państwa Członkowskiego wydadzą na wniosek zainteresowanego lekarza mającego prawa nabyte na mocy ust. 2 świadectwo dające mu prawo prowadzenia ogólnej praktyki medycznej w ramach krajowego systemu zabezpieczenia społecznego bez dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających kwalifikacje, określonych w art. 30.

5. Ustęp 1 nie narusza możliwości, jaką mają Państwa Członkowskie na mocy własnych przepisów i w odniesieniu do swojego terytorium, do przyznawania prawa prowadzenia ogólnej praktyki medycznej w ramach systemu zabezpieczeń społecznych osobom, które nie mają dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających wykształcenie medyczne i specjalne wykształcenie w zakresie ogólnej praktyki medycznej, uzyskanych w obu przypadkach w Państwach Członkowskich, ale które mają dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty, jednego lub obydwu rodzajów, potwierdzające wykształcenie uzyskane w Państwie niebędącym Państwem Członkowskim.

Artykuł 37

1. Każde Państwo Członkowskie uzna w ramach swojego systemu zabezpieczenia społecznego, w celach prowadzenia ogólnej praktyki medycznej, dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, o określonych w art. 30, wydane obywatelom Państw Członkowskich przez inne Państwa Członkowskie zgodnie z art. 31, 32, 34 i 35.

2. Każde Państwo Członkowskie uznaje świadectwa, określone w art. 36 ust. 4, wydane obywatelom Państw Członkowskich przez inne Państwa Członkowskie i będzie uznawać je na własnym terytorium za równorzędne dyplomom, świadectwom lub innym dokumentom potwierdzających posiadanie kwalifikacji, które samo wydaje i które uprawniają do prowadzenia ogólnej praktyki medycznej w ramach krajowego systemu zabezpieczenia społecznego.

Artykuł 38

Obywatele Państw Członkowskich, którym Państwo Członkowskie wydało dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, określone w art. 30 lub art. 36 ust. 4, będą mieli prawo posługiwania się w przyjmującym Państwie Członkowskim tytułami zawodowymi stosowanymi w tym Państwie i ich skrótami.

Artykuł 39

1. Z zastrzeżeniem art. 38, przyjmujące Państwa Członkowskie gwarantują, że obywatele Państw Członkowskich, których dotyczy art. 37, mają prawo do używania tytułu określającego wykształcenie lub, w stosownych przypadkach, jego skrótu obowiązującego w Państwie

▼B

Członkowskim ich pochodzenia lub w Państwie Członkowskim, z którego przybywają, w języku tego państwa. Przyjmujące Państwo Członkowskie może zażądać, by ten tytuł był opatrzony informacją dotyczącą nazwy i siedziby instytucji albo komisji egzaminacyjnej, która go nadała.

2. Jeżeli tytuł określający wykształcenie używany w Państwie Członkowskim pochodzenia lub Państwie Członkowskim, z którego dany obywatel przybywa, może być mylony w przyjmującym Państwie Członkowskim z tytułem wymagającym w tym państwie dodatkowego szkolenia, a którego zainteresowana osoba nie odbyła, przyjmujące Państwo Członkowskie może żądać od tej osoby używania tytułu obowiązującego w Państwie Członkowskim, z którego ona pochodzi lub przybywa, w odpowiedniej formie określonej przez przyjmujące Państwo Członkowskie.

Artykuł 40

Na podstawie nabytych doświadczeń i w świetle postępów w szkoleniu w zakresie ogólnej praktyki medycznej Komisja przedłoży Radzie najpóźniej dnia 1 stycznia 1997 r. sprawozdanie o stosowaniu przepisów tego tytułu oraz, w razie potrzeby, właściwe wnioski dotyczące odpowiedniego przeszkolenia każdego lekarza ogólnego w celu spełnienia wymogów ogólnej praktyki medycznej. Rada podejmie działania zgodnie z procedurami ustanowionymi w Traktacie.

Artykuł 41

Gdy tylko Państwo Członkowskie powiadomi Komisję o dacie wejścia w życie środków, które podjęło zgodnie z przepisami art. 30, Komisja opublikuje właściwe zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, podając przyjęte przez to Państwo Członkowskie określenia nazw dyplomów, świadectw lub innych dowodów potwierdzających posiadanie kwalifikacji i w razie potrzeby danych tytułów zawodowych.

TYTUŁ V

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 42

Państwa Członkowskie wyznaczają władze i organy właściwe do wydawania lub przyjmowania dyplomów, świadectw i innych dowodów potwierdzających kwalifikacje, jak również dokumentów i informacji, o których mowa w niniejszej dyrektywie, o czym niezwłocznie informują inne Państwa Członkowskie i Komisję.

▼M5

Artykuł 42a

Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o przepisach ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, które przyjmują odnośnie do przyznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą. Komisja opublikuje właściwe zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, wymieniając nazwy przyjęte przez Państwa Członkowskie dla kwalifikacji zdobytych w trakcie kształcenia oraz, w przypadku gdy ma to zastosowanie, dla odpowiadającego im tytułu zawodowego.

▼M5

Artykuł 42b

Każde Państwo Członkowskie uznaje za wystarczające w odniesieniu do obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą nie odpowiadają nazwom wymienionym dla tych Państw Członkowskich w tej dyrektywie, dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji przyznane przez te Państwa Członkowskie wraz z towarzyszącym im zaświadczeniem wydanym przez właściwe władze lub organy. Zaświadczenie stwierdzi, że dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji zostały przyznane po ukończeniu kształcenia i szkolenia zgodnych z przepisami niniejszej dyrektywy i są traktowane przez przyznające je Państwo Członkowskie za równoważne z tymi, które są w niej wymienione.

Artykuł 42c

Państwa Członkowskie zbadają dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą, uzyskane przez osobę posiadającą poza obszarem Unii Europejskiej, w przypadku gdy te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji zostały uznane w Państwie Członkowskim, jak też kształcenie odbyte i/lub kwalifikacje zawodowe uzyskane w Państwie Członkowskim. Państwo Członkowskie wyda decyzję w ciągu trzech miesięcy od daty złożenia wniosku przez osobę składającą wniosek wraz z pełną uzupełniającą dokumentacją.

Artykuł 42d

W przypadku odrzucenia wniosku Państwa Członkowskie należycie przedstawią powody swoich decyzji w sprawie wniosków o uznanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Osoby składające wnioski będą mieć prawo do odwołania się do sądów na mocy prawa krajowego. Prawo do odwołania również obowiązuje w przypadku niepodjęcia decyzji w przewidzianym okresie.

▼B

Artykuł 43

W przypadku gdy Państwo Członkowskie napotyka poważne trudności w przystosowaniu niniejszej dyrektywy w określonych obszarach, Komisja wspólnie z tym państwem dokonuje analizy tych trudności i zwraca się o opinię do Komitetu Wyższych Urzędników ds. Zdrowia Publicznego powołanego decyzją 75/365/EWG ([1]).

W razie potrzeby Komisja przedłoży Radzie stosowne wnioski.

Artykuł 44

Dyrektywa wymieniona w części A zał. III traci moc, bez uszczerbku dla zobowiązań Państw Członkowskich dotyczących terminów transpozycji wymienionych w części B zał. III.

Odniesienia do wspomnianych dyrektyw są interpretowane jako odniesienia do niniejszej dyrektywy i powinny być odczytywane zgodnie z tabelą zamieszczoną w zał. IV.

([1]) Dz.U. L 167 z 30.6.1975, str. 19.

▼M1

Artykuł 44a

1. W przypadku gdy ma zostać zastosowana procedura ustanowiona niniejszym artykułem, Komisja jest wspomagana przez Komitet Wyższych Urzędników ds. Zdrowia Publicznego, powołany decyzją 75/365/EWG ([1]).

▼M5

_____

▼M6

3. Art. 4 i 7 decyzji1999/468/WE ([2]) stosuje się, uwzględniając przepisy jej art. 8.

Okres ustanowiony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na dwa miesiące.

4. Komitet uchwala swój regulamin wewnętrzny.

▼B

Artykuł 45

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

_____

([1]) Dz.U. L 167 z 30.6.1975, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 80/157/EWG (Dz.U. L 33 z 11.2.1980, str. 15).

([2]) Decyzja Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiająca warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23).

▼B

ZAŁĄCZNIK I

Charakterystyka specjalistycznego szkolenia w pełnym i niepełnym wymiarze godzin, określonego w art. 24 ust. 1 lit. c) i art. 25.

1. *Szkolenie specjalistów w pełnym wymiarze godzin*

   Tego rodzaju szkolenia prowadzą specjalistyczne placówki uznawane przez właściwe władze.

   Szkolenie obejmuje udział kapitałowy we wszelkiej działalności lekarskiej wydziału, na którym jest prowadzone, w tym dyżury, tak by szkolący się specjalista poświęcał na szkolenie praktyczne i teoretyczne cały swój czas przeznaczony na pracę zawodową w ciągu zwykłego tygodnia pracy, przez cały rok, zgodnie z przepisami wydanymi przez właściwe władze. W zależności od tego placówki te będą stosownie wynagradzane.

   Szkolenie można przerwać z przyczyn takich, jak oddelegowanie ze służby wojskowej, ciąża, choroba lub zastępstwo. Całkowity okres szkolenia nie ulega jednak skróceniu z powodu tych przerw.

2. *Szkolenie specjalistów w niepełnym wymiarze godzin*

   Szkolenie takie spełnia takie same wymogi, jak szkolenie w pełnym wymiarze godzin; różni się od niego jedynie możliwością ograniczenia w udziale kapitałowym w działalności lekarskiej do okresu równego co najmniej połowie okresu określonego w pkt. 1 ust. 2.

   Właściwe władze gwarantują, żeby całkowity okres i jakość szkolenia specjalistów w niepełnym wymiarze godzin nie były niższe niż w przypadku szkolenia w pełnym wymiarze godzin.

   Z takim szkoleniem w niepełnym wymiarze godzin jest związane odpowiednie wynagrodzenie.

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Daty uchylenia przez niektóre Państwa Członkowskie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących wydawania dyplomów, świadectw i innych dowodów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, o których mowa w art. 9 ust. 7

BELGIA		
chirurgia klatki piersiowej:	1 stycznia 1983 r.	
chirurgia naczyniowa:	1 stycznia 1983 r.	
neuropsychiatria:	1 sierpnia 1987 r.,	z wyjątkiem osób, które rozpoczęły szkolenie przed tą datą
chirurgia gastroenterologiczna:	1 stycznia 1983 r.	
DANIA		
hematologia:	1 stycznia 1983 r.,	z wyjątkiem osób, które rozpoczęły szkolenie przed tą datą i ukończyły je przed końcem 1988 r.
fizjoterapia:	1 stycznia 1983 r.,	z wyjątkiem osób, które rozpoczęły szkolenie przed tą datą i ukończyły je przed końcem 1988 r.
medycyna tropikalna:	1 stycznia 1987 r.,	z wyjątkiem osób, które rozpoczęły szkolenie przed tym terminem
FRANCJA		
radiologia:	3 grudnia 1971 r.	
neuropsychiatria:	31 grudnia 1971 r.	
LUKSEMBURG		
radiologia:	dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji nie są już przyznawane osobom, które rozpoczęły szkolenie po 5 marca 1982 r.	
neuropsychiatria:	dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji nie są już przyznawane osobom, które rozpoczęły szkolenie po 5 marca 1982 r.	
NIDERLANDY		
radiologia:	8 lipca 1984 r.	
neuropsychiatria:	9 lipca 1984 r.	

▼B

ZAŁĄCZNIK III

Część A

Uchylone dyrektywy

(o których mowa w art. 44)

1. Dyrektywa 75/362/EWG.

2. Dyrektywa 75/363/EWG

z późniejszymi zmianami:

— dyrektywa 81/1057/EWG: jedynie w zakresie, w jakim art. 1 odnosi się do przepisów uchylonych dyrektyw 75/362/EWG i 75/363/EWG,

— dyrektywa 82/76/EWG,

— dyrektywa 89/594/EWG: jedynie art. 1-9,

— dyrektywa 90/658/EWG: jedynie art. 1 ust. 1 i ust. 2, oraz art. 2.

3. Dyrektywa 86/457/EWG.

Część „B"

Terminy transpozycji przepisów do prawa krajowego,

(o których mowa w art. 44)

Dyrektywy	*Data transpozycji*
75/362/EWG (Dz.U. L 167 z 30.6.1975, str. 1)	20 grudnia 1976 r.. (*)
81/1057/EWG (Dz.U. L 385 z 31.12.1981, str. 25)	30 czerwca 1982 r.
75/363/EWG (Dz.U. L 167 z 30.6.1975, str. 14)	20 grudnia 1976 r. (**)
82/76/EWG (Dz.U. L 43 z 15.2.1982, str. 21)	31 grudnia 1982 r.
89/594/EWG (Dz.U. L 341 z 23.11.1989, str. 19)	8 maja 1991 r.
90/658/EWG (Dz.U. L 353 z 17.12.1990, str. 73)	1 lipca 1991 r.
86/457/EWG (Dz.U. L 267 z 19.9.1986, str. 26)	1 stycznia 1985 r.

(*) 1 stycznia 1981 dla Grecji, 1 stycznia 1986 dla Hiszpanii i Portugalii.

(**) 1 stycznia 1981 dla Grecji, 1 stycznia 1986 dla Hiszpanii i Portugalii. Dla terytorium byłej Niemieckiej Republiki Demokratycznej Niemcy podejmą wszelkie środki konieczne do zastosowania art. 2-5 dyrektywy 75/363/EWG (art. 24- ►M5 26 ◄ tej dyrektywy) do 3 kwietnia 1992 (dyrektywa 90/658/EWG, art. 2.

▼B

ZAŁĄCZNIK IV

Niniejsza dyrektywa	Dyrektywa 75/362/EWG	Dyrektywa 75/363/EWG	Dyrektywa 86/457/EWG	Dyrektywa 81/1057/EWG	Dyrektywa 89/594/EWG	Dyrektywa 82/76/EWG
Art. 1	Art. 1 i 24					
Art. 2	Art. 2					
►**M5** Załącznika A ◄	Art. 3					
Art. 4	Art. 4					
Art. 5	Art. 5					
►**M5** Art. 4 ◄	Art. 6					
►**M5** Art. 5 ◄	Art. 7					
Art. 8	Art. 8					
Art. 9. 1	Art. 9. 1			Art. 1		
Art. 9. 2	Art. 9. 2			Art. 1		
Art. 9. 3	Art. 9a. 1					
Art. 9. 4	Art. 9a. 2					
Art. 9. 5	Art. 9. 3					
Art. 9. 6					Art. 9. 1	
Art. 9. 7					Art. 9. 2	
Art. 10	Art. 10					
Art. 11	Art. 11					
Art. 12	Art. 12					
Art. 13	Art. 13					
Art. 14	Art. 14					
Art. 15	Art. 15					
Art. 16	Art. 15a					
Art. 17	Art. 16					
Art. 18	Art. 17					

▼B

Niniejsza dyrektywa	Dyrektywa 75/362/EWG	Dyrektywa 75/363/EWG	Dyrektywa 86/457/EWG	Dyrektywa 81/1057/EWG	Dyrektywa 89/594/EWG	Dyrektywa 82/76/EWG
Art. 19	Art. 18					
Art. 20	Art. 20					
Art. 21	Art. 21					
Art. 22	Art. 22					
Art. 23		Art. 1				
Art. 24		Art. 2				
Art. 25. 1		Art. 3. 1				
Art. 25. 2		Art. 3. 2				
Art. 25. 3 pierwszy akapit		Art. 3. 3 pierwszy akapit				
Art. 25. 3 drugi akapit						Art. 14
Art. 26		Art. 4				
►M5 Art. 26 ◄		Art. 5				
Art. 28		Art. 7				
Art. 29		Art. 8				
Art. 30			Art. 1			
Art. 31			Art. 2. 1, 2, 3			
Art. 32			Art. 3			
Art. 33			Art. 4			
Art. 34			Art. 5			
Art. 35			Art. 6			
Art. 36			Art. 7			
Art. 37			Art. 8			
Art. 38			Art. 9			
Art. 39			Art. 10			
Art. 40			Art. 11			

▼B

Niniejsza dyrektywa	Dyrektywa 75/362/EWG	Dyrektywa 75/363/EWG	Dyrektywa 86/457/EWG	Dyrektywa 81/1057/EWG	Dyrektywa 89/594/EWG	Dyrektywa 82/76/EWG
Art. 41			Art. 12. 2.			
Art. 42	Art. 23		Art. 2. 4			
Art. 43	Art. 26	Art. 10				
Art. 44						
Art. 45	Art. 27					
Zał. I	Załącznik					
Zał. II					Załącznik	

▼M5

ZAŁĄCZNIK A

Tytuły dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie medycyny

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
Belgique/België/Belgien	— Diploma van arts — Diplôme de docteur en médecine	1. De universiteiten/les universités 2. De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	
▼M7 България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен магистър по Медицина и професионална квалификация Магистър-лекар	Медицински факултет във Висше медицинско училище (Медицински университет, Висш медицински институт в Република България)	
▼A2 Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.)	Lékářská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce
▼M5 Danmark	Bevis for bestået lægevidenskabelig embedseksamen	Medicinsk universitetsfakultet	1. Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og 2. Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen
Deutschland	1. Zeugnis über die Ärztliche Prüfung 2. Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden	1. Bescheinigung über die Ableistung der Tätigkeit als Arzt im Praktikum 2. —

▼M5

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
▼A2 Eesti	Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool	
▼M5 Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	1. Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου 2. Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου	
España	Título de Licenciado en Medicina y Cirugía	Ministerio de Educación y Cultura/El rector de una Universidad	
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine	Universités	
Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience
Italia	Diploma di laurea in medicina e chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia
▼A2 Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού,	Ιατρικό Συμβούλιο	
Latvija	ārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją
▼M5 Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements	Jury d'examen d'Etat	Certificat de stage
▼A2 Magyarország	Általános orvos oklevél (doctor medicinae universae, abrév.: dr. med. univ.)	Egyetem	

▼A2

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
Malta	Lawrja ta' Tabib tal-Mediċina u l-Kirurġija.	Universita' ta' Malta	Ċertifikat ta' reġistrazzjoni maħruġ mill-Kunsill Mediku
▼M5 Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde	
Österreich	1. Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.) 2. Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharztdiplom	1. Medizinische Fakultät einer Universität 2. Österreichische Ärztekammer	
▼A2 Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem „lekarza”	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarski Egzamin Państwowy
▼M5 Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde
▼M7 România	Diplomă de licență de doctor medic	Universități	
▼A2 Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor medicine / doktorica medicine”	Univerza	

▼A2

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor medicíny” („MUDr.”)	Vysoká škola	
▼M5 Suomi/Finland	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto / medicine licentiatexamen	1. Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta / examensbevis om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården
Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience

▼M5

ZAŁĄCZNIK B

Tytuły dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie specjalności lekarskich

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
Belgique/België/Belgien	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid/ Ministre de la Santé publique	
▼M7			
България	Свидетелство за призната специалност	Медицински университет, Висш медицински институт или Военномедицин-ска академия	
▼A2			
Česká republika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví	
▼M5			
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	
Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Countryesärztekammer	
▼A2			
Eesti	Residentuuri lõputnnistus eriarstiabi erialal	Tartu Ülikool	
▼M5			
Ελλάς	Τιτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχία	
España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	
France	1. Certificat d'études spéciales de médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié 3. Certificat d'études spéciales de médecine 4. Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine	1. 3. 4. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins	

▼M5

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	
Italia	Diploma di medico specialista	Università	
▼A2 Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	
Latvija	„Sertifikāts" - kompetentu iestāžu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē	Latvijas Ārstu biedrība Latvijas Ārstniecības personu profesionālo organizāciju savienība	
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	
▼M5 Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	
▼A2 Magyarország	Szakorvosi bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	
Malta	Ċertifikat ta' Speċjalista Mediku	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	
▼M5 Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	1. Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst 2. Sociaal-Geneeskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst 3. Huisarts en Verpleeghuisarts Registratie Commissie (HVRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst	

▼M5

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
Österreich	Facharztdiplom	Österreichische Ärztekammer	
▼A2 Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	
▼M5 Portugal	1. Grau de assistente e/ou 2. Titulo de especialista	1. Ministério da Saúde 2. Ordem dos Médicos	
▼M7 România	Certificat de medic specialist	Ministerul Sănătății Publici	
▼A2 Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	
Slovensko	Diplom o špecializácii	Slovenská zdravotnícka univerzita	
▼M5 Suomi/Finland	Erikoislääkärin tutkinto / specialläkare-xamen	1. Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	
Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training	Competent authority	

▼M7

ZAŁĄCZNIK C

Nazwy szkoleń w zakresie medycyny specjalistycznej

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
	ANESTEZJOLOGIA	
	Minimalna długość szkolenia: 3 lata	
Belgique/België/ Belgien	Anesthésie-réanimation/Anesthesie reanimatie	
България	Анестезиология и интензивно лечение	
Česká republika	Anesteziologie a resuscitace	
Danmark	Anæstesiologi	
Deutschland	Anästhesiologie	
Eesti	Anestesioloogia	
Ελλάς	Αναισθησιολογία	
España	Anestesiología y Reanimación	
France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	
Ireland	Anaesthesia	
Italia	Anestesia e rianimazione	
Κύπρος	Αναισθησιολογία	
Latvija	Anesteziolo̧ija un reanimatolo̧ija	
Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	
Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	
Malta	Anestežija u Kura Intensiva	
Nederland	Anesthesiologie	
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	
Polska	Anestezjologia i intensywna terapia	
Portugal	Anestesiologia	
România	Anestezie şi terapie intensivă	
Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina	
Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicína	
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård	
Sverige	Anestesi och intensivvård	
United Kingdom	Anaesthetics	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
	CHIRURGIA OGÓLNA	
	Minimalna długość szkolenia: 5 lat	
Belgique/België/ Belgien	Chirurgie/Heelkunde	
България	Хирургия	

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Česká republika	Chirurgie	
Danmark	Kirurgi eller kirurgiske sygdomme	
Deutschland	(Allgemeine) Chirurgie	
Eesti	Üldkirurgia	
Ελλάς	Χειρουργική	
España	Cirugía general y del aparato digestivo	
France	Chirurgie générale	
Ireland	General surgery	
Italia	Chirurgia generale	
Κύπρος	Γενική Χειρουργική	
Latvija	Ķirurģija	
Lietuva	Chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie générale	
Magyarország	Sebészet	
Malta	Kirurġija Ġenerali	
Nederland	Heelkunde	
Österreich	Chirurgie	
Polska	Chirurgia ogólna	
Portugal	Cirurgia geral	
România	Chirurgie generală	
Slovenija	Splošna kirurgija	
Slovensko	Chirurgia	
Suomi/Finland	Yleiskirurgia/Allmän kirurgi	
Sverige	Kirurgi	
United Kingdom	General surgery	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający

NEUROCHIRURGIA

Minimalna długość szkolenia: 5 lat

Belgique/België/ Belgien	Neurochirurgie	
България	Неврохирургия	
Česká republika	Neurochirurgie	
Danmark	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	
Deutschland	Neurochirurgie	
Eesti	Neurokirurgia	
Ελλάς	Νευροχειρουργική	
España	Neurocirugía	
France	Neurochirurgie	
Ireland	Neurosurgery	
Italia	Neurochirurgia	

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Κύπρος	Νευροχειρουργική	
Latvija	Neiroķirurģija	
Lietuva	Neurochirurgija	
Luxembourg	Neurochirurgie	
Magyarország	Idegsebészet	
Malta	Newrokirurġija	
Nederland	Neurochirurgie	
Österreich	Neurochirurgie	
Polska	Neurochirurgia	
Portugal	Neurocirurgia	
România	Neurochirurgie	
Slovenija	Nevrokirurgija	
Slovensko	Neurochirurgia	
Suomi/Finland	Neurokirurgia/Neurokirurgi	
Sverige	Neurokirurgi	
United Kingdom	Neurosurgery	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający

POŁOŻNICTWO I GINEKOLOGIA

Minimalna długość szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Gynécologie — obstétrique/Gynaecologie en verloskunde	
България	Акушерство, гинекология и репродуктивна медицина	
Česká republika	Gynekologie a porodnictví	
Danmark	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp	
Deutschland	Frauenheilkunde und Geburtshilfe	
Eesti	Sünnitusabi ja günekoloogia	
Ελλάς	Μαιευτική-Γυναικολογία	
España	Obstetricia y ginecología	
France	Gynécologie — obstétrique	
Ireland	Obstetrics and gynaecology	
Italia	Ginecologia e ostetricia	
Κύπρος	Μαιευτική — Γυναικολογία	
Latvija	Ginekoloģija un dzemdniecība	
Lietuva	Akušerija ginekologija	
Luxembourg	Gynécologie — obstétrique	
Magyarország	Szülészet-nőgyógyászat	
Malta	Ostetriċja u Ġinekoloġija	
Nederland	Verloskunde en gynaecologie	

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Österreich	Frauenheilkunde und Geburtshilfe	
Polska	Położnictwo i ginekologia	
Portugal	Ginecologia e obstetricia	
România	Obstetrică-ginecologie	
Slovenija	Ginekologija in porodništvo	
Slovensko	Gynekológia a pôrodníctvo	
Suomi/Finland	Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlossningar	
Sverige	Obstetrik och gynekologi	
United Kingdom	Obstetrics and gynaecology	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający

MEDYCYNA OGÓLNA (CHORÓB WEWNĘTRZNYCH)

Minimalna długość szkolenia: 5 lat

Belgique/België/ Belgien	Médecine interne/Inwendige geneeskunde	
България	Вътрешни болести	
Česká republika	Vnitřní lékařství	
Danmark	Intern medicin	
Deutschland	Innere Medizin	
Eesti	Sisehaigused	
Ελλάς	Παθολογία	
España	Medicina interna	
France	Médecine interne	
Ireland	General medicine	
Italia	Medicina interna	
Κύπρος	Παθολογία	
Latvija	Internā medicīna	
Lietuva	Vidaus ligos	
Luxembourg	Médecine interne	
Magyarország	Belgyógyászat	
Malta	Mediċina Interna	
Nederland	Interne geneeskunde	
Österreich	Innere Medizin	
Polska	Choroby wewnętrzne	
Portugal	Medicina interna	
România	Medicină internă	
Slovenija	Interna medicina	
Slovensko	Vnútorné lekárstvo	
Suomi/Finland	Sisätaudit/Inre medicin	
Sverige	Internmedicin	

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
United Kingdom	General (internal) medicine	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający

OKULISTYKA

Minimalna długość szkolenia: 3 lata

Belgique/België/ Belgien	Ophtalmologie/Oftalmologie	
България	Очни болести	
Česká republika	Oftalmologie	
Danmark	Oftalmologi eller øjensygdomme	
Deutschland	Augenheilkunde	
Eesti	Oftalmoloogia	
Ελλάς	Οφθαλμολογία	
España	Oftalmología	
France	Ophtalmologie	
Ireland	Opthalmic surgery	
Italia	Oftalmologia	
Κύπρος	Οφθαλμολογία	
Latvija	Oftalmoloģija	
Lietuva	Oftalmologija	
Luxembourg	Ophtalmologie	
Magyarország	Szemészet	
Malta	Oftalmoloġija	
Nederland	Oogheelkunde	
Österreich	Augenheilkunde und Optometrie	
Polska	Okulistyka	
Portugal	Oftalmologia	
România	Oftalmologie	
Slovenija	Oftalmologija	
Slovensko	Oftalmológia	
Suomi/Finland	Silmätaudit/Ögonsjukdomar	
Sverige	Ögonsjukdomar (oftalmologi)	
United Kingdom	Ophthalmology	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający

OTORYNOLARYNGOLOGIA

Minimalna długość szkolenia: 3 lata

Belgique/België/ Belgien	Oto-rhino-laryngologie/Otorhinolaryngologie	

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
България	Ушно-носно-гърлени болести	
Česká republika	Otorinolaryngologie	
Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme	
Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	
Eesti	Otorinolarüngoloogia	
Ελλάς	Ωτορινολαρυγγολογία	
España	Otorrinolaringología	
France	Oto-rhino-laryngologie	
Ireland	Otolaryngology	
Italia	Otorinolaringoiatria	
Κύπρος	Ωτορινολαρυγγολογία	
Latvija	Otolaringoloģija	
Lietuva	Otorinolaringologija	
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	
Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	
Malta	Otorinolaringoloġija	
Nederland	Keel-, neus- en oorheelkunde	
Österreich	Hals-, Nasen-und Ohrenkrankheiten	
Polska	Otorynolaryngologia	
Portugal	Otorrinolaringologia	
România	Otorinolaringologie	
Slovenija	Otorinolaringologija	
Slovensko	Otorinolaryngológia	
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar	
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	
United Kingdom	Otolaryngology	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający

PEDIATRIA

Minimalna długość szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Pédiatrie/Pediatrie	
България	Детски болести	
Česká republika	Dětské lékařství	
Danmark	Pædiatri eller sygdomme hos børn	
Deutschland	Kinder und Jugendmedizin	
Eesti	Pediaatria	
Ελλάς	Παιδιατρική	
España	Pediatría y sus áreas específicas	

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
France	Pédiatrie	
Ireland	Paediatrics	
Italia	Pédiatria	
Κύπρος	Παιδιατρική	
Latvija	Pediatrija	
Lietuva	Vaikų ligos	
Luxembourg	Pédiatrie	
Magyarország	Csecsemő- és gyermekgyógyászat	
Malta	Pedjatrija	
Nederland	Kindergeneeskunde	
Österreich	Kinder — und Jugendheilkunde	
Polska	Pediatria	
Portugal	Pediatria	
România	Pediatrie	
Slovenija	Pediatrija	
Slovensko	Pediatria	
Suomi/Finland	Lastentaudit/Barnsjukdomar	
Sverige	Barn- och ungdomsmedicin	
United Kingdom	Paediatrics	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający

MEDYCYNA UKŁADU ODDECHOWEGO

Minimalna długość szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Pneumologie	
България	Пневмология и фтизиатрия	
Česká republika	Tuberkulóza a respirační nemoci	
Danmark	Medicinske lungesygdomme	
Deutschland	Pneumologie	
Eesti	Pulmonoloogia	
Ελλάς	Φυματιολογία- Πνευμονολογία	
España	Neumología	
France	Pneumologie	
Ireland	Respiratory medicine	
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	
Κύπρος	Πνευμονολογία — Φυματιολογία	
Latvija	Ftiziopneimonoloģija	
Lietuva	Pulmonologija	
Luxembourg	Pneumologie	
Magyarország	Tüdőgyógyászat	
Malta	Mediċina Respiratorja	

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Nederland	Longziekten en tuberculose	
Österreich	Lungenkrankheiten	
Polska	Choroby płuc	
Portugal	Pneumologia	
România	Pneumologie	
Slovenija	Pnevmologija	
Slovensko	Pneumológia a ftizeológia	
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi	
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	
United Kingdom	Respiratory medicine	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający

UROLOGIA

Minimalna długość szkolenia: 5 lat

Belgique/België/ Belgien	Urologie	
България	Урология	
Česká republika	Urologie	
Danmark	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme	
Deutschland	Urologie	
Eesti	Uroloogia	
Ελλάς	Ουρολογία	
España	Urología	
France	Urologie	
Ireland	Urology	
Italia	Urologia	
Κύπρος	Ουρολογία	
Latvija	Uroloģija	
Lietuva	Urologija	
Luxembourg	Urologie	
Magyarország	Urológia	
Malta	Uroloġija	
Nederland	Urologie	
Österreich	Urologie	
Polska	Urologia	
Portugal	Urologia	
România	Urologie	
Slovenija	Urologija	
Slovensko	Urológia	
Suomi/Finland	Urologia/Urologi	

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Sverige	Urologi	
United Kingdom	Urology	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający

ORTOPEDIA

Minimalna długość szkolenia: 5 lat

Belgique/België/ Belgien	Chirurgie orthopédique/Orthopedische heelkunde	
България	Ортопедия и травматология	
Česká republika	Ortopedie	
Danmark	Ortopædisk kirurgi	
Deutschland	Orthopädie (und Unfallchirurgie)	
Eesti	Ortopeedia	
Ελλάς	Ορθοπεδική	
España	Cirugía ortopédica y traumatología	
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	
Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	
Italia	Ortopedia e traumatologia	
Κύπρος	Ορθοπεδική	
Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	
Lietuva	Ortopedija traumatologija	
Luxembourg	Orthopédie	
Magyarország	Ortopédia	
Malta	Kirurġija Ortopedika	
Nederland	Orthopedie	
Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	
Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	
Portugal	Ortopedia	
România	Ortopedie şi traumatologie	
Slovenija	Ortopedska kirurgija	
Slovensko	Ortopédia	
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia/Ortopedi och traumatologi	
Sverige	Ortopedi	
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
	ANATOMIA PATOLOGICZNA	
	Minimalna długość szkolenia: 4 lata	
Belgique/België/ Belgien	Anatomie pathologique/Pathologische anatomie	
България	Обща и клинична патология	
Česká republika	Patologická anatomie	
Danmark	Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser	
Deutschland	Pathologie	
Eesti	Patoloogia	
Ελλάς	Παθολογική Ανατομική	
España	Anatomía patológica	
France	Anatomie et cytologie pathologiques	
Ireland	Histopathology	
Italia	Anatomia patologica	
Κύπρος	Παθολογοανατομία — Ιστολογία	
Latvija	Patoloģija	
Lietuva	Patologija	
Luxembourg	Anatomie pathologique	
Magyarország	Patológia	
Malta	Istopatoloġija	
Nederland	Pathologie	
Österreich	Pathologie	
Polska	Patomorfologia	
Portugal	Anatomia patologica	
România	Anatomie patologică	
Slovenija	Anatomska patologija in citopatologija	
Slovensko	Patologická anatómia	
Suomi/Finland	Patologia/Patologi	
Sverige	Klinisk patologi	
United Kingdom	Histopathology	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
	NEUROLOGIA	
	Minimalna długość szkolenia: 4 lata	
Belgique/België/ Belgien	Neurologie	
България	Нервни болести	
Česká republika	Neurologie	
Danmark	Neurologi eller medicinske nervesygdomme	

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Deutschland	Neurologie	
Eesti	Neuroloogia	
Ελλάς	Νευρολογία	
España	Neurología	
France	Neurologie	
Ireland	Neurology	
Italia	Neurologia	
Κύπρος	Νευρολογία	
Latvija	Neiroloģija	
Lietuva	Neurologija	
Luxembourg	Neurologie	
Magyarország	Neurológia	
Malta	Newroloġija	
Nederland	Neurologie	
Österreich	Neurologie	
Polska	Neurologia	
Portugal	Neurologia	
România	Neurologie	
Slovenija	Nevrologija	
Slovensko	Neurológia	
Suomi/Finland	Neurologia/Neurologi	
Sverige	Neurologi	
United Kingdom	Neurology	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający

PSYCHIATRIA

Minimalna długość szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Psychiatrie	
България	Психиатрия	
Česká republika	Psychiatrie	
Danmark	Psykiatri	
Deutschland	Psychiatrie und Psychotherapie	
Eesti	Psühhiaatria	
Ελλάς	Ψυχιατρική	
España	Psiquiatría	
France	Psychiatrie	
Ireland	Psychiatry	
Italia	Psichiatria	
Κύπρος	Ψυχιατρική	
Latvija	Psihiatrija	

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Lietuva	Psichiatrija	
Luxembourg	Psychiatrie	
Magyarország	Pszichiátria	
Malta	Psikjatrija	
Nederland	Psychiatrie	
Österreich	Psychiatrie	
Polska	Psychiatria	
Portugal	Psiquiatria	
România	Psihiatrie	
Slovenija	Psihiatrija	
Slovensko	Psychiatria	
Suomi/Finland	Psykiatria/Psykiatri	
Sverige	Psykiatri	
United Kingdom	General psychiatry	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający

RADIOLOGIA DIAGNOSTYCZNA

Minimalna długość szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Radiodiagnostic/Röntgendiagnose	
България	Образна диагностика	
Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	
Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	
Deutschland	(Diagnostische) Radiologie	
Eesti	Radioloogia	
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	
España	Radiodiagnóstico	
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	
Ireland	Diagnostic radiology	
Italia	Radiodiagnostica	
Κύπρος	Ακτινολογία	
Latvija	Diagnostiskā radioloģija	
Lietuva	Radiologija	
Luxembourg	Radiodiagnostic	
Magyarország	Radiológia	
Malta	Radjoloġija	
Nederland	Radiologie	
Österreich	Medizinische Radiologie-Diagnostik	
Polska	Radiologia i diagnostyka obrazowa	
Portugal	Radiodiagnóstico	
România	Radiologie-imagistică medicală	

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Slovenija	Radiologija	
Slovensko	Rádiológia	
Suomi/Finland	Radiologia/Radiologi	
Sverige	Medicinsk radiologi	
United Kingdom	Clinical radiology	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający

RADIOTERAPIA

Minimalna długość szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Radiothérapie-oncologie/Radiotherapie-oncologie	
България	Лъчелечение	
Česká republika	Radiační onkologie	
Danmark	Onkologi	
Deutschland	Strahlentherapie	
Eesti	Onkoloogia	
Ελλάς	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία	
España	Oncología radioterápica	
France	Oncologie radiothérapique	
Ireland	Radiation oncology	
Italia	Radioterapia	
Κύπρος	Ακτινοθεραπευτική	
Latvija	Terapeitiskā radioloģija	
Lietuva	Onkologija radioterapija	
Luxembourg	Radiothérapie	
Magyarország	Sugárterápia	
Malta	Onkoloġija u Radjoterapija	
Nederland	Radiotherapie	
Österreich	Strahlentherapie — Radioonkologie	
Polska	Radioterapia onkologiczna	
Portugal	Radioterapia	
România	Radioterapie	
Slovenija	Radioterapija in onkologija	
Slovensko	Radiačná onkológia	
Suomi/Finland	Syöpätaudit/Cancersjukdomar	
Sverige	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)	
United Kingdom	Clinical oncology	

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
	BIOLOGIA KLINICZNA	
	Minimalna długość szkolenia: 4 lata	
Belgique/België/ Belgien	Biologie clinique/Klinische biologie	
България	Клинична лаборатория	
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti	Laborimeditsiin	
Ελλάς		
España	Análisis clínicos	
France	Biologie médicale	
Ireland		
Italia	Patologia clinica	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva	Laboratorinė medicina	
Luxembourg	Biologie clinique	
Magyarország	Orvosi laboratóriumi diagnosztika	
Malta		
Nederland		
Österreich	Medizinische Biologie	
Polska	Diagnostyka laboratoryjna	
Portugal	Patologia clínica	
România	Medicină de laborator	
Slovenija		
Slovensko	Laboratórna medicína	
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
	HEMATOLOGIA BIOLOGICZNA	
	Minimalna długość szkolenia: 4 lata	
Belgique/België/ Belgien		
България	Клинична хематология	
Česká republika		
Danmark	Klinisk blodtypeserologi	

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España		
France	Hématologie	
Ireland		
Italia		
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Hématologie biologique	
Magyarország		
Malta		
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal	Hematologia clínica	
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający

MIKROBIOLOGIA-BAKTERIOLOGIA

Minimalna długość szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien		
България	Микробиология	
Česká republika	Lékařská mikrobiologie	
Danmark	Klinisk mikrobiologi	
Deutschland	Mikrobiologie (Virologie) und Infektionsepidemiologie	
Eesti		
Ελλάς	1. Ιατρική Βιοπαθολογία 2. Μικροβιολογία	
España	Microbiología y parasitología	
France		
Ireland	Microbiology	
Italia	Microbiologia e virologia	

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Κύπρος	Μικροβιολογία	
Latvija	Mikrobioloģija	
Lietuva		
Luxembourg	Microbiologie	
Magyarország	Orvosi mikrobiológia	
Malta	Mikrobijoloġija	
Nederland	Medische microbiologie	
Österreich	Hygiene und Mikrobiologie	
Polska	Mikrobiologia lekarska	
Portugal		
România		
Slovenija	Klinična mikrobiologija	
Slovensko	Klinická mikrobiológia	
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi	
Sverige	Klinisk bakteriologi	
United Kingdom	Medical microbiology and virology	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający

CHEMIA BIOLOGICZNA

Minimalna długość szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien		
България	Биохимия	
Česká republika	Klinická biochemie	
Danmark	Klinisk biokemi	
Deutschland	Laboratoriumsmedizin	
Eesti		
Ελλάς		
España	Bioquímica clínica	
France		
Ireland	Chemical pathology	
Italia	Biochimica clinica	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Chimie biologique	
Magyarország		
Malta	Patoloġija Kimika	
Nederland	Klinische chemie	
Österreich	Medizinische und Chemische Labordiagnostik	
Polska		

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Portugal		
România		
Slovenija	Medicinska biokemija	
Slovensko	Klinická biochémia	
Suomi/Finland	Kliininen kemia/Klinisk kemi	
Sverige	Klinisk kemi	
United Kingdom	Chemical pathology	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający

IMMUNOLOGIA

Minimalna długość szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien		
България	Клинична имунология Имунология	
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	
Danmark	Klinisk immunologi	
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Inmunología	
France		
Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	
Italia		
Κύπρος	Ανοσολογία	
Latvija	Imunoloģija	
Lietuva		
Luxembourg	Immunologie	
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	
Malta	Immunoloġija	
Nederland		
Österreich	Immunologie	
Polska	Immunologia kliniczna	
Portugal		
România		
Slovenija		
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	
Suomi/Finland		
Sverige	Klinisk immunologi	
United Kingdom	Immunology	

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
	CHIRURGIA PLASTYCZNA	
	Minimalna długość szkolenia: 5 lat	
Belgique/België/ Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/Plastische, reconstructieve en esthetische heelkunde	
България	Пластично-възстановителна хирургия	
Česká republika	Plastická chirurgie	
Danmark	Plastikkirurgi	
Deutschland	Plastische (und Ästhetische) Chirurgie	
Eesti	Plastika- ja rekonstruktiivkirurgia	
Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική	
España	Cirugía plástica, estética y reparadora	
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	
Ireland	Plastic, reconstructive and aesthetic surgery	
Italia	Chirurgia plastica e ricostruttiva	
Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική	
Latvija	Plastiskā ķirurģija	
Lietuva	Plastinė ir rekonstrukcinė chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie plastique	
Magyarország	Plasztikai (égési) sebészet	
Malta	Kirurġija Plastika	
Nederland	Plastische chirurgie	
Österreich	Plastische Chirurgie	
Polska	Chirurgia plastyczna	
Portugal	Cirurgia plástica e reconstrutiva	
România	Chirurgie plastică — microchirurgie reconstructivă	
Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija	
Slovensko	Plastická chirurgia	
Suomi/Finland	Plastiikkakirurgia/Plastikkirurgi	
Sverige	Plastikkirurgi	
United Kingdom	Plastic surgery	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
	CHIRURGIA KLATKI PIERSIOWEJ	
	Minimalna długość szkolenia: 5 lat	
Belgique/België/ Belgien	Chirurgie thoracique/Heelkunde op de thorax	
България	Гръдна хирургия Кардиохирургия	
Česká republika	Kardiochirurgie	

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Danmark	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme	
Deutschland	Thoraxchirurgie	
Eesti	Torakaalkirurgia	
Ελλάς	Χειρουργική Θώρακος	
España	Cirugía torácica	
France	Chirurgie thoracique et cardiovasculaire	
Ireland	Thoracic surgery	
Italia	Chirurgia toracica; Cardiochirurgia	
Κύπρος	Χειρουργική Θώρακος	
Latvija	Torakālā ķirurģija	
Lietuva	Krūtinės chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie thoracique	
Magyarország	Mellkassebészet	
Malta	Kirurġija Kardjo-Toraċika	
Nederland	Cardio-thoracale chirurgie	
Österreich		
Polska	Chirurgia klatki piersiowej	
Portugal	Cirurgia cardiotorácica	
România	Chirurgie toracică	
Slovenija	Torakalna kirurgija	
Slovensko	Hrudníková chirurgia	
Suomi/Finland	Sydän-ja rintaelinkirurgia/Hjärt- och thoraxkirurgi	
Sverige	Thoraxkirurgi	
United Kingdom	Cardo-thoracic surgery	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający

CHIRURGIA DZIECIĘCA

Minimalna długość szkolenia: 5 lat

Belgique/België/ Belgien		
България	Детска хирургия	
Česká republika	Dětská chirurgie	
Danmark		
Deutschland	Kinderchirurgie	
Eesti	Lastekirurgia	
Ελλάς	Χειρουργική Παίδων	
España	Cirugía pediátrica	
France	Chirurgie infantile	
Ireland	Paediatric surgery	
Italia	Chirurgia pediatrica	
Κύπρος	Χειρουργική Παίδων	

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Latvija	Bērnu ķirurģija	
Lietuva	Vaikų chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	
Magyarország	Gyermeksebészet	
Malta	Kirurgija Pedjatrika	
Nederland		
Österreich	Kinderchirurgie	
Polska	Chirurgia dziecięca	
Portugal	Cirurgia pediátrica	
România	Chirurgie pediatrică	
Slovenija		
Slovensko	Detská chirurgia	
Suomi/Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi	
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi	
United Kingdom	Paediatric surgery	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający

CHIRURGIA NACZYNIOWA

Minimalna długość szkolenia: 5 lat

Belgique/België/ Belgien	Chirurgie des vaisseaux/Bloedvatenheelkunde	
България	Съдова хирургия	
Česká republika	Cévní chirurgie	
Danmark	Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme	
Deutschland	Gefäßchirurgie	
Eesti	Kardiovaskulaarkirurgia	
Ελλάς	Αγγειοχειρουργική	
España	Angiología y cirugía vascular	
France	Chirurgie vasculaire	
Ireland		
Italia	Chirurgia vascolare	
Κύπρος	Χειρουργική Αγγείων	
Latvija	Asinsvadu ķirurģija	
Lietuva	Kraujagyslių chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie vasculaire	
Magyarország	Érsebészet	
Malta	Kirurġija Vaskolari	
Nederland		
Österreich		
Polska	Chirurgia naczyniowa	
Portugal	Cirurgia vascular	

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
România	Chirurgie vasculară	
Slovenija	Kardiovaskularna kirurgija	
Slovensko	Cievna chirurgia	
Suomi/Finland	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi	
Sverige		
United Kingdom		

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
	KARDIOLOGIA	
	Minimalna długość szkolenia: 4 lata	
Belgique/België/ Belgien	Cardiologie	
България	Кардиология	
Česká republika	Kardiologie	
Danmark	Kardiologi	
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Kardiologie	
Eesti	Kardioloogia	
Ελλάς	Καρδιολογία	
España	Cardiología	
France	Pathologie cardio-vasculaire	
Ireland	Cardiology	
Italia	Cardiologia	
Κύπρος	Καρδιολογία	
Latvija	Kardioloģija	
Lietuva	Kardiologija	
Luxembourg	Cardiologie et angiologie	
Magyarország	Kardiológia	
Malta	Kardjoloġija	
Nederland	Cardiologie	
Österreich		
Polska	Kardiologia	
Portugal	Cardiologia	
România	Cardiologie	
Slovenija		
Slovensko	Kardiológia	
Suomi/Finland	Kardiologia/Kardiologi	
Sverige	Kardiologi	
United Kingdom	Cardiology	

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
	GASTROENTEROLOGIA	
	Minimalna długość szkolenia: 4 lata	
Belgique/België/ Belgien	Gastro-entérologie/gastroenterologie	
България	Гастроентерология	
Česká republika	Gastroenterologie	
Danmark	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mave-tarm-sygdomme	
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Gastroenterologie	
Eesti	Gastroenteroloogia	
Ελλάς	Γαστρεντερολογία	
España	Aparato digestivo	
France	Gastro-entérologie et hépatologie	
Ireland	Gastro-enterology	
Italia	Gastroenterologia	
Κύπρος	Γαστρεντερολογία	
Latvija	Gastroenteroloģija	
Lietuva	Gastroenterologija	
Luxembourg	Gastro-entérologie	
Magyarország	Gasztroenterológia	
Malta	Gastroenteroloġija	
Nederland	Leer van maag-darm-leverziekten	
Österreich		
Polska	Gastroenterologia	
Portugal	Gastrenterologia	
România	Gastroenterologie	
Slovenija	Gastroenterologija	
Slovensko	Gastroenterológia	
Suomi/Finland	Gastroenterologia/Gastroenterologi	
Sverige	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi	
United Kingdom	Gastro-enterology	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
	REUMATOLOGIA	
	Minimalna długość szkolenia: 4 lata	
Belgique/België/ Belgien	Rhumathologie/reumatologie	
България	Ревматология	
Česká republika	Revmatologie	

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Danmark	Reumatologi	
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie	
Eesti	Reumatoloogia	
Ελλάς	Ρευματολογία	
España	Reumatología	
France	Rhumathologie	
Ireland	Rheumatology	
Italia	Reumatologia	
Κύπρος	Ρευματολογία	
Latvija	Reimatoloģija	
Lietuva	Reumatologija	
Luxembourg	Rhumathologie	
Magyarország	Reumatológia	
Malta	Rewmatoloġija	
Nederland	Reumatologie	
Österreich		
Polska	Reumatologia	
Portugal	Reumatologia	
România	Reumatologie	
Slovenija		
Slovensko	Reumatológia	
Suomi/Finland	Reumatologia/Reumatologi	
Sverige	Reumatologi	
United Kingdom	Rheumatology	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający

HEMATOLOGIA OGÓLNA

Minimalna długość szkolenia: 3 lata

Belgique/België/ Belgien		
България	Трансфузионна хематология	
Česká republika	Hematologie a transfúzní lékařství	
Danmark	Hæmatologi eller blodsygdomme	
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie	
Eesti	Hematoloogia	
Ελλάς	Αιματολογία	
España	Hematología y hemoterapia	
France		
Ireland	Haematology (clinical and laboratory)	
Italia	Ematologia	

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Κύπρος	Αιματολογία	
Latvija	Hematoloģija	
Lietuva	Hematologija	
Luxembourg	Hématologie	
Magyarország	Haematológia	
Malta	Ematoloġija	
Nederland		
Österreich		
Polska	Hematologia	
Portugal	Imuno-hemoterapia	
România	Hematologie	
Slovenija		
Slovensko	Hematológia a transfúziológia	
Suomi/Finland	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi	
Sverige	Hematologi	
United Kingdom	Haematology	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający

ENDOKRYNOLOGIA

Minimalna długość szkolenia: 3 lata

Belgique/België/ Belgien		
България	Ендокринология и болести на обмяната	
Česká republika	Endokrinologie	
Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme	
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie	
Eesti	Endokrinoloogia	
Ελλάς	Ενδοκρινολογία	
España	Endocrinología y nutrición	
France	Endocrinologie, maladies métaboliques	
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus	
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	
Κύπρος	Ενδοκρινολογία	
Latvija	Endokrinoloģija	
Lietuva	Endokrinologija	
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	
Magyarország	Endokrinológia	
Malta	Endokrinoloġija u Dijabete	
Nederland		

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Österreich		
Polska	Endokrynologia	
Portugal	Endocrinologia	
România	Endocrinologie	
Slovenija		
Slovensko	Endokrinológia	
Suomi/Finland	Endokrinologia/endokrinologi	
Sverige	Endokrina sjukdomar	
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający

FIZJOTERAPIA

Minimalna długość szkolenia: 3 lata

Belgique/België/ Belgien	Médecine physique et réadaptation/Fysische geneeskunde en revalidatie	
България	Физикална и рехабилитационна медицина	
Česká republika	Rehabilitační a fyzikální medicína	
Danmark		
Deutschland	Physikalische und Rehabilitative Medizin	
Eesti	Taastusravi ja füsiaatria	
Ελλάς	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση	
España	Medicina física y rehabilitación	
France	Rééducation et réadaptation fonctionnelles	
Ireland		
Italia	Medicina fisica e riabilitazione	
Κύπρος	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση	
Latvija	Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija Fizikālā medicīna	
Lietuva	Fizinė medicina ir reabilitacija	
Luxembourg	Rééducation et réadaptation fonctionnelles	
Magyarország	Fizioterápia	
Malta		
Nederland	Revalidatiegeneeskunde	
Österreich	Physikalische Medizin	
Polska	Rehabilitacja medyczna	
Portugal	Fisiatria ou Medicina física e de reabilitação	
România	Recuperare, medicină fizică şi balneologie	
Slovenija	Fizikalna in rehabilitacijska medicina	
Slovensko	Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia	
Suomi/Finland	Fysiatria/fysiatri	

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Sverige	Rehabiliteringsmedicin	
United Kingdom		

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający

STOMATOLOGIA

Minimalna długość szkolenia: 3 lata

Belgique/België/ Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Estomatología	
France	Stomatologie	
Ireland		
Italia	Odontostomatologia (hasta el 31 de diciembre de 1994)	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Stomatologie	
Magyarország		
Malta		
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal	Estomatologia	
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
	NEUROPSYCHIATRIA	
	Minimalna długość szkolenia: 5 lat	
Belgique/België/ Belgien	Neuropsychiatrie	
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	
Eesti		
Ελλάς	Νευρολογία — Ψυχιατρική	
España		
France	Neuropsychiatrie	
Ireland		
Italia	Neuropsichiatria (hasta el 31 de octubre de 1999)	
Κύπρος	Νευρολογία — Ψυχιατρική	
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Neuropsychiatrie	
Magyarország		
Malta		
Nederland	Zenuw — en zielsziekten	
Österreich	Neurologie und Psychiatrie	
Polska		
Portugal		
România		
Slovenija		
Slovensko	Neuropsychiatria	
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
	DERMATOLOGIA I WENEROLOGIA	
	Minimalna długość szkolenia: 3 lata	
Belgique/België/ Belgien	Dermato-vénéréologie/dermato-venerologie	
България	Кожни и венерически болести	
Česká republika	Dermatovenerologie	
Danmark	Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme	

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Deutschland	Haut — und Geschlechtskrankheiten	
Eesti	Dermatovenereloogia	
Ελλάς	Δερματολογία — Αφροδισιολογία	
España	Dermatología médico-quirúrgica y venereología	
France	Dermatologie et vénéréologie	
Ireland		
Italia	Dermatologia e venerologia	
Κύπρος	Δερματολογία — Αφροδισιολογία	
Latvija	Dermatoloģija un venoloģija	
Lietuva	Dermatovenerologija	
Luxembourg	Dermato-vénéréologie	
Magyarország	Bőrgyógyászat	
Malta	Dermato-venerejoloġija	
Nederland	Dermatologie en venerologie	
Österreich	Haut- und Geschlechtskrankheiten	
Polska	Dermatologia i wenerologia	
Portugal	Dermatovenereologia	
România	Dermatovenerologie	
Slovenija	Dermatovenerologija	
Slovensko	Dermatovenerológia	
Suomi/Finland	Ihotaudit ja allergologia/hudsjukdomar och allergologi	
Sverige	Hud- och könssjukdomar	
United Kingdom		

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający

DERMATOLOGIA

Minimalna długość szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Dermatology	
Italia		
Κύπρος		

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország		
Malta	Dermatoloġija	
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal		
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	Dermatology	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający

WENEROLOGIA

Minimalna długość szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Genito-urinary-medicine	
Italia		
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország		
Malta	Mediċina Uro-ġenetali	
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal		

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	Genito-urinary medicine	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
	RADIOLOGIA	
	Minimalna długość szkolenia: 4 lata	
Belgique/België/ Belgien		
България	Радиобиология	
Česká republika		
Danmark		
Deutschland	Radiologie	
Eesti		
Ελλάς	Ακτινολογία — Ραδιολογία	
España	Electrorradiología	
France	Electro-radiologie	
Ireland	Radiology	
Italia	Radiologia (hasta el 31 de octubre de 1993)	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Électroradiologie	
Magyarország	Radiológia	
Malta		
Nederland	Radiologie	
Österreich	Radiologie	
Polska		
Portugal	Radiologia	
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
MEDYCYNA TROPIKALNA		
Minimalna długość szkolenia: 4 lata		
Belgique/België/ Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Tropical medicine	
Italia	Medicina tropicale	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország	Trópusi betegségek	
Malta		
Nederland		
Österreich	Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene	
Polska	Medycyna transportu	
Portugal	Medicina tropical	
România		
Slovenija		
Slovensko	Tropická medicína	
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	Tropical medicine	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
PSYCHIATRIA DZIECIĘCA		
Minimalna długość szkolenia: 4 lata		
Belgique/België/ Belgien	Psychiatrie infanto-junvénile/Kinder en Jeugdpsychiatrie	
България	Детска психиатрия	
Česká republika	Dětská a dorostová psychiatrie	
Danmark	Børne- og ungdomspsykiatri	

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Deutschland	Kinder — und Jugendpsychiatrie und — psychotherapie	
Eesti		
Ελλάς	Παιδοψυχιατρική	
España		
France	Pédo-psychiatrie	
Ireland	Child and adolescent psychiatry	
Italia	Neuropsichiatria infantile	
Κύπρος	Παιδοψυχιατρική	
Latvija	Bērnu psihiatrija	
Lietuva	Vaikų ir paauglių psichiatrija	
Luxembourg	Psychiatrie infantile	
Magyarország	Gyermek- és ifjúságpszichiátria	
Malta		
Nederland		
Österreich		
Polska	Psychiatria dzieci i młodzieży	
Portugal	Pedopsiquiatria	
România	Psihiatrie pediatrică	
Slovenija	Otroška in mladostniška psihiatrija	
Slovensko	Detská psychiatria	
Suomi/Finland	Lastenpsykiatria/barnpsykiatri	
Sverige	Barn- och ungdomspsykiatri	
United Kingdom	Child and adolescent psychiatry	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający

GERIATRIA

Minimalna długość szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien		
България	Гериатрична медицина	
Česká republika	Geriatrie	
Danmark	Geriatri eller alderdommens sygdomme	
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Geriatría	
France		
Ireland	Geriatric medicine	
Italia	Geriatria	
Κύπρος	Γηριατρική	

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Latvija		
Lietuva	Geriatrija	
Luxembourg	Gériatrie	
Magyarország	Geriátria	
Malta	Ġerjatrija	
Nederland	Klinische geriatrie	
Österreich		
Polska	Geriatria	
Portugal		
România	Geriatrie şi gerontologie	
Slovenija		
Slovensko	Geriatria	
Suomi/Finland	Geriatria/geriatri	
Sverige	Geriatrik	
United Kingdom	Geriatrics	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający

CHOROBY NEREK

Minimalna długość szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien		
България	Нефрология	
Česká republika	Nefrologie	
Danmark	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme	
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Nephrologie	
Eesti	Nefroloogia	
Ελλάς	Νεφρολογία	
España	Nefrología	
France	Néphrologie	
Ireland	Nephrology	
Italia	Nefrologia	
Κύπρος	Νεφρολογία	
Latvija	Nefroloģija	
Lietuva	Nefrologija	
Luxembourg	Néphrologie	
Magyarország	Nefrológia	
Malta	Nefroloġija	
Nederland		
Österreich		
Polska	Nefrologia	
Portugal	Nefrologia	

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
România	Nefrologie	
Slovenija	Nefrologija	
Slovensko	Nefrológia	
Suomi/Finland	Nefrologia/nefrologi	
Sverige	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)	
United Kingdom	Renal medicine	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający

CHOROBY ZAKAŹNE

Minimalna długość szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien		
България	Инфекциозни болести	
Česká republika	Infekční lékařství	
Danmark	Infektionsmedicin	
Deutschland		
Eesti	Infektsioonhaigused	
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Infectious diseases	
Italia	Malattie infettive	
Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	
Latvija	Infektoloģija	
Lietuva	Infektologija	
Luxembourg	Maladies contagieuses	
Magyarország	Infektológia	
Malta	Mard Infettiv	
Nederland		
Österreich		
Polska	Choroby zakaźne	
Portugal	Infecciologia	
România	Boli infecțioase	
Slovenija	Infektologija	
Slovensko	Infektológia	
Suomi/Finland	Infektiosairaudet/infektionssjukdomar	
Sverige	Infektionssjukdomar	
United Kingdom	Infectious diseases	

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
	MEDYCYNA SPOŁECZNA	
	Minimalna długość szkolenia: 4 lata	
Belgique/België/ Belgien		
България	Социална медицина и здравен мениджмънт Комунална хигиена	
Česká republika	Hygiena a epidemiologie	
Danmark	Samfundsmedicin	
Deutschland	Öffentliches Gesundheitswesen	
Eesti		
Ελλάς	Κοινωνική Ιατρική	
España	Medicina preventiva y salud pública	
France	Santé publique et médecine sociale	
Ireland	Public health medicine	
Italia	Igiene e medicina preventiva	
Κύπρος	Υγειονολογία/Κοινοτική Ιατρική	
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Santé publique	
Magyarország	Megelőző orvostan és népegészségtan	
Malta	Saħħa Pubblika	
Nederland	Maatschappij en gezondheid	
Österreich	Sozialmedizin	
Polska	Zdrowie publiczne, epidemiologia	
Portugal	Saúde pública	
România	Sănătate publică şi management	
Slovenija	Javno zdravje	
Slovensko	Verejné zdravotníctvo	
Suomi/Finland	Terveydenhuolto/hälsovård	
Sverige	Socialmedicin	
United Kingdom	Public health medicine	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
	FARMAKOLOGIA	
	Minimalna długość szkolenia: 4 lata	
Belgique/België/ Belgien		
България	Клинична фармакология и терапия Фармакология	

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Česká republika	Klinická farmakologie	
Danmark	Klinisk farmakologi	
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	
Eesti		
Ελλάς		
España	Farmacología clínica	
France		
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	
Italia	Farmacologia	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország	Klinikai farmakológia	
Malta	Farmakoloġija Klinika u t-Terapewtika	
Nederland		
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	
Polska	Farmakologia kliniczna	
Portugal		
România	Farmacologie clinică	
Slovenija		
Slovensko	Klinická farmakológia	
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	
Sverige	Klinisk farmakologi	
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający

MEDYCYNA PRACY

Minimalna długość szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Médecine du travail/arbeidsgeneeskunde	
България	Трудова медицина	
Česká republika	Pracovní lékařství	
Danmark	Arbejdsmedicin	
Deutschland	Arbeitsmedizin	
Eesti		
Ελλάς	Ιατρική της Εργασίας	
España	Medicina del trabajo	
France	Médecine du travail	
Ireland	Occupational medicine	

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Italia	Medicina del lavoro	
Κύπρος	Ιατρική της Εργασίας	
Latvija	Arodslimības	
Lietuva	Darbo medicina	
Luxembourg	Médecine du travail	
Magyarország	Foglalkozás-orvostan (üzemorvostan)	
Malta	Mediċina Okkupazzjonali	
Nederland	Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde	
Österreich	Arbeits- und Betriebsmedizin	
Polska	Medycyna pracy	
Portugal	Medicina do trabalho	
România	Medicina muncii	
Slovenija	Medicina dela, prometa in športa	
Slovensko	Pracovné lekárstvo	
Suomi/Finland	Työterveyshuolto/företagshälsovård	
Sverige	Yrkes- och miljömedicin	
United Kingdom	Occupational medicine	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający

ALERGOLOGIA

Minimalna długość szkolenia: 3 lata

Belgique/België/ Belgien		
България	Клинична алергология	
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	
Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme	
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς	Αλλεργιολογία	
España	Alergología	
France		
Ireland		
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	
Κύπρος	Αλλεργιολογία	
Latvija	Alergoloģija	
Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija	
Luxembourg		
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	
Malta		

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde	
Österreich		
Polska	Alergologia	
Portugal	Imuno-alergologia	
România	Alergologie şi imunologie clinică	
Slovenija		
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	
Suomi/Finland		
Sverige	Allergisjukdomar	
United Kingdom		

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający

CHIRURGIA GASTROENTEROLOGICZNA

Minimalna długość szkolenia: 5 lat

Belgique/België/ Belgien	Chirurgie abdominale/heelkunde op het abdomen	
България		
Česká republika		
Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarm-sygdomme	
Deutschland	Visceralchirurgie	
Eesti		
Ελλάς		
España	Cirugía del aparato digestivo	
France	Chirurgie viscérale et digestive	
Ireland		
Italia	Chirurgia dell'aparato digestivo	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva	Abdominalinė chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique	
Magyarország		
Malta		
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal		
România		
Slovenija	Abdominalna kirurgija	
Slovensko	Gastroenterologická chirurgia	

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia/gastroenterologisk kirurgi	
Sverige		
United Kingdom		

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający

MEDYCYNA NUKLEARNA

Minimalna długość szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Médecine nucléaire/nucleaire geneeskunde	
България	Нуклеарна медицина	
Česká republika	Nukleární medicína	
Danmark	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin	
Deutschland	Nuklearmedizin	
Eesti		
Ελλάς	Πυρηνική Ιατρική	
España	Medicina nuclear	
France	Médecine nucléaire	
Ireland		
Italia	Medicina nucleare	
Κύπρος	Πυρηνική Ιατρική	
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Médecine nucléaire	
Magyarország	Nukleáris medicina (izotóp diagnosztika)	
Malta	Mediċina Nukleari	
Nederland	Nucleaire geneeskunde	
Österreich	Nuklearmedizin	
Polska	Medycyna nuklearna	
Portugal	Medicina nuclear	
România	Medicină nucleară	
Slovenija	Nuklearna medicina	
Slovensko	Nukleárna medicína	
Suomi/Finland	Kliininen fysiologia ja isotooppilääketiede/ klinisk fysiologi och nukleärmedicin	
Sverige	Nukleärmedicin	
United Kingdom	Nuclear medicine	

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
	MEDYCYNA RATUNKOWA	
	Minimalna długość szkolenia: 5 lat	
Belgique/België/ Belgien		
България	Спешна медицина	
Česká republika	Traumatologie Urgentní medicína	
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Emergency medicine	
Italia		
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország	Traumatológia	
Malta	Mediċina tal-Aċċidenti u l-Emerġenza	
Nederland		
Österreich		
Polska	Medycyna ratunkowa	
Portugal		
România	Medicină de urgență	
Slovenija		
Slovensko	Úrazová chirurgia/urgentná medicina	
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	Accident and emergency medicine	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
	NEUROFIZJOLOGA KLINICZNA	
	Minimalna długość szkolenia: 4 lata	
Belgique/België/ Belgien		
България		
Česká republika		

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Danmark	Klinisk neurofysiologi	
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Neurofisiología clínica	
France		
Ireland	Clinical neurophysiology	
Italia		
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország		
Malta	Newrofiżjoloġija Klinika	
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal		
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia/klinisk neurofysiologi	
Sverige	Klinisk neurofysiologi	
United Kingdom	Clinical neurophysiology	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający

CHIRURGIA SZCZĘKOWO-TWARZOWA (PODSTAWOWE SZKOLENIE MEDYCZNE)

Minimalna długość szkolenia: 5 lat

Belgique/België/ Belgien		
България	Лицево-челюстна хирургия	
Česká republika	Maxilofaciální chirurgie	
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Cirugía oral y maxilofacial	
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie	
Ireland		
Italia	Chirurgia maxillo-facciale	
Κύπρος		

▼M7

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija	
Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale	
Magyarország	Szájsebészet	
Malta		
Nederland		
Österreich	Mund — Kiefer — und Gesichtschirurgie	
Polska	Chirurgia szczękowo-twarzowa	
Portugal	Cirurgia maxilo-facial	
România		
Slovenija	Maksilofacialna kirurgija	
Slovensko	Maxilofaciálna chirurgia	
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający

CHIRURGIA ZĘBOWA, JAMY USTNEJ I SZCZĘKOWO-TWARZOWA (PODSTAWOWE SZKOLENIE MEDYCZNE I STOMATOLOGICZNE)

Minimalna długość szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/ stomatologie en mond-, kaak- en aangezichtschirurgie	
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland	Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie	
Eesti		
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Oral and maxillo-facial surgery	
Italia		
Κύπρος	Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική	
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale	
Magyarország	Arc-állcsont-szájsebészet	
Malta	Kirurġija tal-għadam tal-wiċċ	
Nederland		
Österreich		
Polska		

▼**M7**

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Portugal		
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland	Suu- ja leukakirurgia/oral och maxillofacial kirurgi	
Sverige		
United Kingdom	Oral and maxillo-facial surgery	